

Kyrkjebladet

Kyrkjeblad for Gloppen nr.4 september 2023 Årgang 53

*Pilegrimsvandring
til Draumekvila*

**KYRKJELYDSTUR
TIL SKJERDALEN**

HOFFLEVERANDØR

*Smakebit frå jubileumsboka
til Nordfjord Folkehøgskule*

Birgitte Flølo Nordgaard
Min salme

Kyrkjeblad for Gloppe

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppe og Hyen. Kjem ut minst 6 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Bankkonto: 3710.15.85388

VIPPS: 554210

Redaksjon

Tore Myklebust

456 01 260

tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit

958 80 030

vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde

99720238

anders.rinde@gmail.com

Ingebjørg Isane Fure

966 18 048

ingebjorg.fure@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppe sokn

970 24 915

harald.aske@enivest.net

Gunn Hole, Gloppe sokn

454 23 728

gunn.sol@gmail.com

Arvid Jordanger, Breim sokn

976 09 633

arv-jor@online.no

Kurt Djupvik, Hyen sokn

90206828

djupvik.kurt@gmail.com

Distribusjonsansvarleg

Harald Aske

970 24 915

harald.aske@enivest.net

Korrektur

Rønnaug Ryssdal

950 72 392

ryssd@online.no

Grafisk design

Innholdspartner AS ved Bjørnar Aske

901 37 252

bjornar.aske@innholdspartner.no

Trykk

Printfarm, Øvre Årdal

Framsidefoto

Friluftsgudsteneste på Vasstølen ved Skjerdalsvatnet. Foto: Gunn Hole

4/23

Les om pilegrimsvandringa til Draumekvila på side 14.

INNHOLD

FOR TANKE OG TRU

- 04 Andakt ved Asbjørn Gjengedal
- 14 Tilbod om sorggruppe
- 31 Spaltist Olaf Sigurd Gundersen om fred på jord
- 32 Min salme ved Birgitte Flølo Nordgaard

DETTE VAR VI MED PÅ

- 05 Babettes gjestebud i Breim kyrkje
- 06 Kyrkjelydstur til Skjerdalen
- 09 Pilegrimsvandring til Draumekvila
- 10 Friluftsgudsteneste på Utvikfjellet
- 11 Friluftshelga i Hyen
- 15 Konsertar til inntekt for utbetring av orgelet i Gimmestad
- 18 Olsokfeiring i Gamle Gimmestad kyrkje
- 21 Gudsteneste i prestegarden

LITT AV KVART

- 12 Hoffleverandør av Arve Sandal
- 16 Fornyinga av orgelet i Gimmestad kyrkje
- 20 Frå minneboka
- 22 Barnesider
- 24 Nytt frå kyrkjeverja
- 26 Konfirmantar i Gimmestad, Breim, Vereide og Hyen
- 28 Friske fråspark
- 29 Kyrkjeval

KYRKJEMØTET

Ei stor sak på kyrkjemøtet som nett er avhalde, var også denne gongen kyrkjeleg organisering. Den norske kyrkja er ein sjølvstendig størrelse. Den er også finansiert av medlemmane. Ikkje ubetydelege midlar blir samla inn gjennom offer, gjevarteneste og innsamlingar. Men den største delen av driftsmidlane kjem over offentlege budsjett, stat og kommune. Den lokale kyrkja (Fellesrådet, som er identisk med kommunen geografisk) får det meste frå kommunen og eit mindre tilskot frå Kyrkja sentralt. Men prestane, bispedømeadministrasjonen (og nokre få andre) er tilsette og lønna sentralt. Det har vore eit mål at alle skulle ha same arbeidsgjevar og å få til ein samla organisasjon. Den største utfordringa er at mange fellesråd er for små til å ha alle funksjonar. Eit fellesråd og kommunen kan velje at kommunen yter tjenester i staden for direkte løyingar. (Det skal det settast ein stipulert pris på med tanke på ytingar til andre trus- og livssynssamfunn.) Det er også slik at dei fleste fellesråd er gravplassforvaltarar. Å få til fellesråd på tvers av kommunar er ikkje uproblematisk. Og ikkje særleg realistisk, i alle fall om det skal vere frivillig. Kyrkjemøtet har no enda på å vidareføre dagens ordning med to arbeidsgjevarlinjer med små modifikasjoner.

SOKNERÅDSVAL

Det nærmar seg soknerådsval. Ideelt sett i eit demokratisk perspektiv skulle det sjølvsagt vore langt fleire å velje i enn det skal veljast. Det er heilt sikkert nokon som kunne tenkt seg å stå på liste til soknerådsvalet som ikkje har blitt spurt. Og det er ein høg terskel å melde seg sjølv til teneste. Men det er også slik at nemndene i soknerådet har gjort eit solid arbeid med å skaffe folk til nye sokneråd. Alle som står på listene har sagt seg villige til å gjere ein innsats, det vil vi seie tusen takk for. Og vi oppfordrar alle til å vise sin takk og støtte ved å stemme, også om det ikkje blir eit reelt val om alle på lista blir innvalde. Lukke til med det viktige arbeidet i soknerådet for å utvikle og vidareføre alt det gode arbeidet som er på gang i Gloppen!

TRYKKING AV KYRKJEBLADET

Til slutt ei gladmelding. Vi har no «flagga heim» trykkinga av kyrkjebladet. Nytt trykkeri er Printfarm i Øvre Årdal. Dei har lang erfaring

også med trykking av kyrkjelydsblad. At trykkeriet er norsk og i nærområdet gjer det sjølvsagt enklare med kommunikasjonen før trykking. Ikkje minst aukar sjansen veldig for at bladet etter trykking kjem hit slik at vi får det ut i rett tid.

Tore Myklebust

Stoff til Kyrkjebladet

Innleveringsfrist for stoff til Kyrkjebladet er 29. september for nr. 5, og 10. november for julenummeret.

Asbjørn Gjengedal

«– ein gud som ser meg»

Eg ser Dagsrevyen. Eg vil sjå kva som skjer i verda denne dagen. Eg ser nytt frå krigen i Ukraina, nytt om valkampen i Norge, – og nytt om folka i Midt-Austen. Dei er «Abrahams born». Lenge såg det ut til at Abraham ikkje skulle få barn med kona Sarai. Men så løyste ho problemet med å gje han slavekvinnen si, Hagar. Det førte til fleire problem då ho blei gravid. Hagar blei jaga ut i ørkenen. Der fekk den gravide flyktningkvinnen eit uventa møte med Gud.

Herrens engel fann henne ved ei vasskjelde i ørkenen. Ho hørde underlege ord om barnet ho bar, mellom anna dette: «*Han skal bli eit villesel av eit menneske. Handa hans skal vere vend mot alle og alle hender mot han.*» Då sette ho dette namnet på Herren som hadde tala til henne: «*Du er ein gud som ser meg.*» For ho sa: «*Har eg her verkeleg sett han som ser meg?*» (1 Mos 16)

Rett som det er dukkar Hagar sitt barn opp i Dagsrevyen. Eg ser rader av vaksne menn på kne for Gud. I reportasjane høyrer eg dei snakke frimodig om Gud. Så annleis enn dei som snakkar norsk om det som skjer i dag! Her i den vestlege verda synest Gud å vere «over og ut». Og det ser ut til at her lever vi godt utan Gud. I allfall dei fleste av oss. Men stadig fleire slit med tunge ting i livet. Enn om det blei betre om Gud kom til orde og til syne?

Hagar fekk eit overraskande møte med ein gud ho ikkje

kjende. Då ho hørde kva han hadde på hjartet, svara ho: «*Du er ein gud som ser meg.*»

Eg trur på Gud som ser meg i dag. Slik han har sett meg alle mine dagar. Gud ser også alle dei eg har kring meg, dei nærmeste og dei lengst borte. Det kan vere ein skremmande tanke. Gud ser kor ille vi steller oss med kvarandre, – og med jorda vi lever av. Han ser korleis vi, i det som før var det «kristne» Vesten, lever våre sjølvopptekne liv. Gud ser alt. Men korleis ser han på oss?

Eg trur at Gud ser oss slik ein god far ser sine born. Han ser både skuldige og uskuldige med grenselaus kjærleik. Det er ikkje sjølvsagt.

Men Jesus har sagt det. Han har lært oss å seie til Skaparen: «*Vår Far*». Vår bror, Jesus, har gjort det godt att mellom oss og Gud.

«*Har eg her verkeleg sett han som ser meg?*» Hagar møtte Gud ved vasskjelda i ørkenen. I vår tid fløymer enno dåpsvatnet over stadig nye menneske. Det er teikn på kjelda som aldri blir tom, Guds tilgjevande og nyskapinge kjærleik. Saman med tallause andre lever eg ved den kjelda. Og eg vil seie: Her har eg verkeleg sett han som ser meg. Vel møtt ved kjelda!

Hagar og son hennar Ismael i ørkenen måla av den franske kunstnaren François-Joseph Navez i 1819.

Babettes gjestebud i Breim kyrkje

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Ei perle av ei framføring var det! Skodespelar Ragnhild Gudbrandsen gav forsamlinga ein fantastisk flott kveld i Breim kyrkje, der ho med forteljarkunsten sin fengsla oss frå start til slutt. Med enkle rekvisittar og stor innleving i teksten, og i framifrå samspel med Nils Økland på fiolin, tok ho oss med til ein annan stad og ei anna tid. Vi for heilt til Berlevåg i 1870-åra, der det budde ein svært pietistisk kyrkjelyd. Der levde også to vakre søstrer

eit ærbart liv i forsaking av det meste, dei var dessutan døtrer av den avdøde prosten. Til dette stillferdigelivet kjem den fargerike Babette. Ho er fransk flyktning og meisterkokk, og ho tener søstrene trufast i fjorten år. Då vinn ho pengar i eit stort lotteri, og overraskinga er overveldande då ho inviterer kyrkjelyden i Berlevåg til eit gedigent fransk måltid som overgår all fantasi. Dette rike måltidet forløyser både innestengde kjensler, gam-

le motsetnader og djup livsglede. Babette brukar opp pengane sine på dette, men å gjere det gode for kvarandre og gje av dei gåvene ein har, oppsummerer Babette si haldning til livet.

Framføringa 16. juni i Breim kyrkje stod som første arrangement i Pederhusveka i år. Novella Babettes gjestebud av Karen Blixen blei første gong publisert i 1950.

Nydeleg fin kyrkjelydstur til Skjerdalen

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

I fjor gjekk kyrkjelydsturen til det fantastisk vakre Ytre Fure i Stad kommune, men i år fall valet på eitt av Gloppe sine eigne spektakulære turmål, Skjerdalsvatnet. Det ligg eit godt stykke inne i sjølve den ville og storslåtte Skjerdalen, og for

turfølgjet blei det ein dag vi kjem til å minnast lenge med stor glede.

VANDRING PÅ GAMLE STIAR

I strålande ver køyrde bil etter bil utover mot Hestenesøyra den varme søndags-

Mange frå familien Skjerdal var med oss til Vasstølen. Frå venstre: Victoria Skjerdal, Gustav Skjerdal, David Skjerdal, Daniel Skjerdal og Liv Randi Teige. Foto: Beate Olsson Kornberg.

morgenon 18. juni. Båtskyssen låg klar ved Eikeneskia, og då klokka var vel 10, kunne vi starte båtturen over til den veglause garden Skjerdal som ligg på vestsida av, og i munningen av Hyefjorden. Jens Skjerdal stod sjølv ved båttrattet og førte dei 24 forventningsfulle turgåarane over fjorden. Mange var raske til å finne fram kamera og mobilar, for allereie på den korte reisa båtreisa stod motiva i kø i alle himmelretningar. Vi steig i land i Skjerdalen og rusla vidare på vegen i utkanten av dei vakre og velhaldne tuna der. Turmålet

Jens Skjerdal sytte raust for gratis skyss tur-retur tvers over Hyefjorden. Her legg vi snart til kaia i Skjerdalen.

Nokre av turfølgjet er komne fram til Skjerdalsstøylen. Det var tid for ei lita rast.

var Vasstøylen ved Skjerdalsvatnet ca. 7 km lenger inne i Skjerdalen. Vandringa innover gjekk første stykket på bratt skogsveg, og så over på slakare traktorveg. Ved om lag 200 moh. følgde vi vegen mot høgre og vidare på rås og tok over bruva for kryssing av elva. Vegvisaren vår, lokalkjende Liv Randi Teige, understreka at det er viktig å finne bruva. Går ein for langt inn dalen på venstre side av elva, blir det vanskeleg å krysse ho. På vegen vidare går ein forbi den andre støylen som hører til garden, Skjerdalsstøylen. Støylnskvia er ei stor og open slette, og her går hestar på beite. Dei mest hestekjære blant oss nyttar straks høvet til både klapp og prat med desse flotte dyra, medan andre prøvde å gjere seg så usynlege som råd. Hestane var rolege og heilt utruleg vakre. Den gamle støyrsåsa til Vasstøylen var fin å gå på, og snart endra landskapet seg og det vart ubeskrievleg vakkert. Bratte, høge fjellsider omkransar dalen, og i botnen rår elva grunnen, anten ho flyt roleg som ei brei flod, eller frådar kvitskummande over steinar og stryk. Det var varmt i veret, ca. 27 C, så tilgangen på reint, iskaldt vatn gjorde susen.

Så etter 7 km dukka Vasstøylen opp med sitt raudmåla sel. Då hadde vi bruktt ti til to og ein halv time på turen frå fjorden, og ein fekk gå i sitt eige tempo. Folk fann seg ein plass på støylnskvia, kvilte, tok fram nista og sanneleg var der god kaffi å få, laga på gammelmaðen. Det var kyrkjekaffen sin! Tre generasjonar av familien Skjerdal hadde nemleg raust lagt til rette for at turen kunne gjennomførast på trivelegaste måte. Vi snakkar om gratis båtskyss, turguide, kaffikoking, klokkeringing, velkomst i hagen og meir. Takk skal de ha!

FRILUFTSGUDSTENESTA

Då Vidar prest hadde skifta frå turantrekk til den medbrakte prestekjolen sin, var det tid for åndelege føde, og friluftsgudstenesta kunne starte. Organist Janne Øisang Grinaker hadde allereie sett seg på bakken mellom fjellblomar og strå, og var klar på dagens instrument, ein melodika. Den første salmen kunne ikkje ha passa betre, og det var både meiningsfullt og ei stor glede å kunne synge med: «Den blomstertid nå kommer med lyst og glede stor, den kjære, lyse sommer da gress

og grøde gror.» Seinare i friluftsgudstenesta var det salmar av same slag, der Guds skaparverk og hans store kjærleik var i fokus: «Den blomstertid nå kommer med lyst og glede stor» og «Å, for djup i Jesu kjærleik! Utan grenser, botnlaus, fri!» Søndagens tekst stod i Luk 14,15–24. Den fortel om mannen som baud inn til gjestebod, men alle hadde sine orsakingar, så ingen kom. Då sende han tenaren sin ut på gater og torg i byen og bad han hente inn folk slik at huset kunne bli fullt av gjester uansett kven dei var.

Vidar minna oss på at til Guds store gjestebod er vi alle inviterte, men også vi kan unngå å takke ja til denne innbydinga ved å bruke orsakingar. Guds tilbod er likevel ope og står fast. Alt er gjort ferdig!

Også ved ei friluftsgudsteneste trengst det kyrkjevert og medliturgar, og på Vasstøylen deltok Anna Karin W. Hansen, Elin Villung og Thor Horntvedt. Klokkeerringinga stod unge Daniel Skjerdal for.

INSPIRERANDE

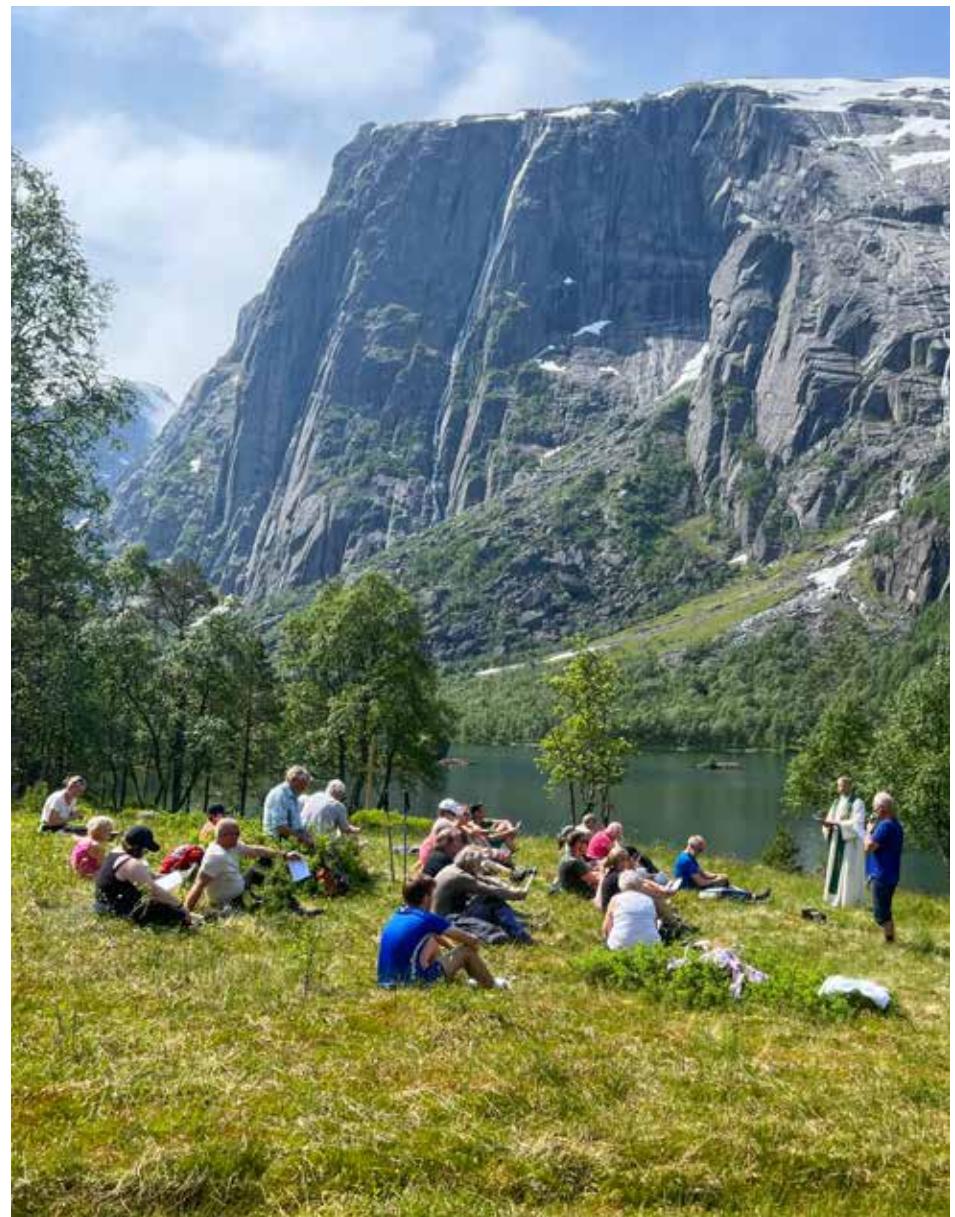
Etter gudstenesta hadde vi rikeleg høve til prat, vassing og bading i Skjerdalsvatnet og til meir fotografering. Dei som øn-

skte å ha god tid heimover, starta naturleg nok først på returnen. Stien var lettare den vegen, og praten gjekk gjerne om naturen og alt det fine vi hadde vore med på i dag. Fleire uttrykte takksemdu over å få oppleve noko så spektakulært i slikt eit strålende ver. Og så var vi brått tilbake ved heimane i Skjerdalen, der vi fekk ei rast i hagen til Jens og Evelyn Skjerdal før båtturen over fjorden til Hestenesøyra. No var vi mest som sjøvande å rekne -.

Ei stor takk til Gloppen sokneråd og tilsette i kyrkja for ide og gjennomføring. Slike turar vil vi gjerne ha meir av!

Ved Skjerdalsstøylen møtte vi denne vakre hesten som har gode dagar på støylnskvia.

Friluftsgudsteneste på Vasstøylen under ruvande fjell.

Avkjøling i Skjerdalsvatnet. Frå v.: Oddhild Almenning Voll og Janne Øisang Grinaker.

Organist Janne Øisang Grinaker gjer seg klar på melodika.

Pilegrimsvandring til Draumekvila

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

«Vi treng ikkje reise langt bort for å vere pilegrimar. Vi er undervegs i livet, og ei pilegrimsvandring kan vere eit bilete på livet. Vi brukar ofte uttrykk som «livsvandring» og «livsreise». På ei pilegrimsvandring kan vi få hjelp til å oppdage noko viktig i livet som vi elles overser.

Vandringa vår tek til på Solplatået. Neste stasjon er Kjærleiksskogen, og deretter stansar vi kort i bratta like nedanfor Draumekvila.»

Slik lydde invitasjonen til å vere med opp bakkane med fysisk trening og åndelag føde. Og vi treng sanneleg begge deler.

Mange hadde samla seg på Solplatået og stemte i med songen: «Nå er det morgen, tåkene letter. Fuglesang vekker livet på jord. Takk, Gud, for sangen, dagen og lyset, sannhetens kilde, som er ditt ord.»

Etter bibelsk salme følgde ei bøn som høvde godt for dagen: Vis meg, Herre, din veg, og gjer meg villig å gå den!

Mange av oss kan ha tunge ting å bere på i livet. For å symbolisere dette, plukka mange med seg ein stein dei skulle bere på og få legge frå seg seinare på turen.

I Kjærleiksskogen vart vi minte om det største: Kjærleik. Elsk din Gud. Elsk din

neste og deg sjølv. Alt dette kom tydeleg fram i den bibelske salmen:

Lat oss elske kvarandre, for kjærleiken er frå Gud, og kvar den som elskar, er fødd av Gud og kjenner Gud. Den som ikkje elskar, har aldri kjent Gud, for Gud er kjærleik. Dette er kjærleiken, ikkje at vi har elskar Gud, men at han har elskta oss og sendt sin eigen Son til soning for syndene våre.

Her er følgjet på veg opp til siste swing, der det var lagt inn ein viktig stopp og den tunge børa ein bar på kunne leggast av.

Sokneprest Vidar Bjotveit minte medvandrarane på dette ved å sitere frå Hebrearbrevet 12,1: *«Lat oss leggja av alt som tyngjer, og synda som heng så fast ved oss.»*

Eit vers frå «Lat oss vandre i lyset» gav nye krefter til å ta siste stykket opp til Draumekvila der det var gudsteneste med vakker utsikt over bygda.

Organist Dorothee Raschwitz og medliturg Fritz Schjølberg var med heile vegen og spelte til salmane på dei ulike stoppestadane og ved gudstenesta på Draumekvila.

På vandring til Draumekvila.

Folk frå begge sider av fjellet var samla til friluftsgudsteneste søndag 6. august

Gudsteneste ved Brekkestova på Utvikfjellet

TEKST: ARVID JORDANGER

FOTO: JOSTEIN FLØLO

Med ei nyrestaurert Brekkestove ved Den Trondhjemske postvegen, grøne kvier og lettskya himmel som rammer, inviterte Breim sokneråd til friluftsgudsteneste for å markere Skaparverkets dag. Brekkestova, som no vert restaurert, er ei gammal stove frå Bottolvbruks på Tistam. Den blei flytta hit i 1905. Traseen til postvegen, som vart fastlagd i 1785, går i nesten rette linjer ned frå fjellet på begge sider, slik som det var vanleg å byggje vegar på den tida. Det var strevsame bakkar å gå både for folk og hestar. Denne gongen vart det ein fin spasertur frå parkeringsplassen på Utvikfjellet fram til Brekkestova.

SKAPARVERKETS DAG

Mange deltok for å gjere denne gudstenesta til ei fin oppleving for dei som hadde møtt fram. Sokneprest Tore hadde med seg to prestestudentar frå Århus i Danmark, Maja Salomonsen og Emma Kirk Pedersen, samt medliturg Audhild Bogstad frå soknerådet. Kantor Dorothee fekk tonefølge av John Oddvar Kandal på fele.

Maja og Emma er to av fem danske teologistudentar som har vore prestevikarar i Nordfjord i fire veker denne sommaren. Dei var også med som festivalprestar under Malakoff-festivalen på Nordfjordeid tidlegare i sommar.

Maja hadde ansvaret for preika denne søndagen. Ho tok utgangspunkt i Matteus 10,29–31.

Ho avslutta preika slik: – Vi mennesker må holde oss i håpet. Vi må være aktive, håpefulle og sterke i vår tilnærming til verden. Så vi kan gå sterkt fremover uten å gå oss vill i alt som ikke gagner oss selv og jorden rundt oss.

BREKKESTEMNET

Sommaren 1897 fekk Gabriel Reed med seg ein flokk ungdomar på søndagstur til Brekka. Denne samlinga vart opptakta til det årvisse Brekkestemnet, som vart halde første søndagen i august. Mellom mange aktivitetar var felespel eit fast innslag. Gabriel var lærar for mange spelemenn. Ein av dei var Lars Hjellbakk frå Hornindal, som seinare spelte på Brekkestemnet fleire gongar. John Oddvar spelte ein melodi som var komponert av Hjellbakk. Han framførte også ein marsj av spelemannen Ragnvald Lunde.

Sokneråda i Breim og Vikane byter på å ha ansvaret for desse friluftsgudstenestene på Utvikfjellet. Så kan folk frå begge sider av fjellet også i vår tid ha ein stad å møtast.

Skaparverket sin dag Friluftshelga i Hyen med utegudsteneste på Nesholmen

TEKST OG FOTO: KURT DJUPVIK

Søndag 23. juli var det ei fin utegudsteneste på Nesholmen Leirstad. Gudstenesta var ein del av programmet i Friluftshelga i Hyen.

Nesholmen viste seg frå si beste side. Dei frammøtte kunne glede seg over fint ver, og soknerådsmedlem Aud Kari Solheim kunne ynskje kyrkjelyden velkommen til friluftsgudsteneste. Kantor

Dorothee Raschwitz song og spelte. Sokneprest Tore Myklebust hadde som tema "Skaparverket sin dag", noko som høvde godt. Sola steikte, og kyrkjelyden hadde god utsikt over vatnet, fjella og breen. Då høvde det godt å snakke om skaparverket. Presten minna oss alle om det forvaltaransvaret vi har overfor naturen. Guds natur skal vi bruke, men ikkje forbruke.

Etter gudstenesta serverte Nesholmen rømmegrøt og spekemat, god bondekost som smakte fortreffleg. Over 150 personar kunne glede seg over ein fin, god og meiningsfull søndag. Dei som følte at sola vart for varm, kunne kjøle seg med ein dukkert i Storefjorden. Takk til Nesholmen som la til rette for ein rik søndag.

Hoffleverandør

I samband med Nordfjord folkehøgskule sitt 100-årsjubileum vert det utgjeve ei storarta bok som tek føre seg både fortid og notid, og knyter menneske og historie saman. Forfattar er Arve Sandal. Kyrkjebladet sine lesarar får her ein liten smakebit frå boka, som vert utgjeven i september.

«Det er større lukke i å gjere det ein skal enn det ein vil» stod det i husreglane for Ljosborg i mange tiår. Slik blir det hoffleverandør av.

Midt på 1980-talet fekk rektor Per Haarr på Nordfjord folkehøgskule ein høgst uvanleg telefon. Oppringaren presenterte seg som adjutanten til kronprins Harald. Han ville ha hjelp til å rekruttere nye «stuepiker» til Skaugum.

– Dette liknar på stemma til lærarkollega Thor Horntvedt. Han driv ap med meg, tenkte eg og bad «adjutanten» slutte å tulle. Eg var relativ fersk i rektorstolen og hadde ikkje hørt at Ljosborg-elevar tidlegare hadde blitt hyra til teneste på Slottet og på Skaugum. Telefonsamtalen var for meg ei pinleg affære som eg berre kan le av i ettertid, seier Per Haarr.

Kvifor Det kongelege hoff tok kontakt med rektor Haarr er lett å forstå. I over ti år hadde tidlegare Ljosborg-elevar arbeidd på Skaugum og Slottet og lagt etter seg eit solid kvalitetsstempel.

Historia starta sommaren 1969 etter at kronprinsparet Sonja og Harald hadde

establert seg i residensen på Skaugum. Dei var på jakt etter dyktig arbeidskraft til dei mange gjeremåla på storgarden og representasjonsbustaden i Asker.

Kjøkkensjef på Skaugum på denne tida var Magnhild Ryg frå Sandane. Ho tipsa kronprinsessa og staben om at betre ungdom enn på Ljosborg kjem neppe frå landet no til dags. Adjutanten ringde over fjellet til rektor Erling Aagedal som nærmast gjekk opp i grunnstilling. Her må skulen levere, tenkte han og saumfor elevlistene. Blikket festa seg fort på Oddlin Stave frå Stadlandet. Ho hadde to år bak seg på Ljosborg med både teoretisk og praktisk linje. Som rektor hadde Aagedal signert eit vitnemål til henne med berre topp standpunktcharakterar. Han hadde også gjett henne ein flott glaslysestake i premie for beste orden på rommet saman med systera Solveig. I tillegg visste han vel at fleire av lærarane hadde prøvt å overtale Oddlin til å gå vidare på lærarskulen i Volda. Ho, som fungerte som organist heime på Stadlandet allereie som 14-åring, kunne kanskje bli musikkærar?

– Veit ikkje heilt kvifor, men lærarsku-
le hadde eg absolutt ikkje lyst på. Ein
jobb for kronprinsparet var freistande.
Eg sa straks ja til Aagedal og var på plass
på Skaugum den 15. august 1969, fortel
Oddlin Stave Aadland i 2022.

18-åringen frå Nordfjord var nærmast
overkvalifisert for enkle kjøkkenoppgåver
på Skaugum.

På praksislinja på Ljosborg hadde ho
lært borddekking og komponering av
blomsteroppsetsar. Ho hadde partert
heile slakt, laga alle slags middagsrettar
og vore med på oppdekking av kaffibord
med kremkaker, krumkaker og småaka-
ker på menyen. Heime på Stord i dag har
Oddlin framleis dukar, løparar og klok-
kestrengar som ho laga på vevsalen på
Ljosborg. Ho er likevel klar på at favoritt-
faga var rekning og ikkje minst korsong
og musikk sidan ho var notebyndig før ho
kom til skulen i 1967.

– Skaugum var ei ny og spennande
verd. Eg starta i skrubben, henta fersk
mjølk i fjøsen, kokte bitte små, runde po-
teter og dekka etter kvart bordet. Kron-

Kongeleg: Dei første «stuepikene» frå Nordfjord folkehøgskule til Kongehuset, frå v. Signe Tone Eimhjellen (gift Øie), Oddlin Stave (gift Oddland) og Ingrid Lotsberg (gift Norås). Foto: Nordfjord folkehøgskule.

prinsparet tiltala vi med Deres Kongelige Høyhet og lovde på å tru ogære at vi ikkje skulle røpe noko frå privatlivet. Det har eg tenkt å halde livet ut, seier Oddlin.

I november 1969 fekk Oddlin Stave selskap frå to nye Ljosborg-elevar. Då tok Ingrid Lotsberg frå Fjell og Signe Tone Eimhjellen frå Hyen til som «stuepiker» på Skaugum.

- Kvifor rektor Aagedal ringde meg,

veit eg ikkje heilt. Eg hadde berre gått teoretisk linje, men aldri fått reprimande på rektors kontor. Trur eg oppførte meg skikkeleg og var spesielt glad i korsongen som onkel Oddvin Lotsberg dirigerte. Den har eg hatt med som ein kjær hobby heile livet etter Ljosborg, fortel Ingrid Lotsberg Nordås i 2022. Ho og Signe Tone tok nattoget til Oslo i 1969 og fann vegen til Slottet.

- Der sat vi som to forskremte høner då sjefen for adjutantkorpsset til kronprins Harald, Arne Prahn, dukka opp. Han var ein alle tidermann som tok hand om oss på beste måte. Vi vart innkvarterte på Skaugum saman med Oddlin og kom etter kvart i gang med vaske- og ryddearbeidet som oldfrua og kammerdama tildelte oss.

INGEBJØRG ISANE FURE

Tilbod om sorggruppe

«Det var godt å vere med i sorggruppe. Godt å kunne dele tankar og historia vi hadde hatt i lag med den kjæraste som vi alle hadde mista. Vi fekk tenkje høgt om korleis det var å klare kvardagen åleine, og kome seg vidare. Nyttig å høre frå andre som stod i det same. Vil anbefale dette til andre. Eg opplevde det som ei støtte i ei vanskeleg tid.»

Ein tidlegare deltakar i sorggruppe i regi av Kyrkja i Gloppe uttrykker seg slik om korleis det var å delta.

Sorg er naturlege reaksjonar på vesentlege tap. Sorg er veldig individuelt, men samstundes er ikkje sorg berre noko som skjer inni ein person. I sorgfaget er ein også opptekne av at sorga blir påverka av korleis omgjevnadane gjev den enkelte rom for sorgreaksjonar. Det er flott når nettverket til den sørgande stiller opp og gjev tilstrekkeleg støtte. Men sorg tek tid og kan gå i bølgjer. Det er ikkje uvanleg å oppleve at den sosiale støtta etter å ha mista ein nærliggande person, blir mindre når det har gått ei tid, sjølv om behovet for støtte kan vere like stort. Og liva er forskjellige; det er ikkje alle som har eit godt nettverk å støtte seg på i sorgprosesen. Andre kan føle at ein ikkje vil bry familie og venner med dei same kjenslene og tankane over tid, eller at ein kan oppleve det nyttig med gjensidig forståing og støtte på vegen vidare frå nokon som har hatt eit liknande tap.

Derfor har Kyrkja i Gloppe tilbod om sorggruppe. I ei slik samtalegruppe kan ein få uttrykke tankar, kjensler og re-

aksjonar som ein kjenner på etter å ha mista ein nærliggande person. Ein kan dele gode minne, få snakke om noko av det som har vore, om det ein saknar eller opplever vanskeleg, og kva ein ønskjer for livet framover. Både det å få fortelje, og hjelpe kvarandre med å finne ressursar for å handtere sorga vidare, er vesentlege element i ei sorggruppe. Den enkelte bestemmer sjølv kor mykje ein vil dele.

Ein del uttrykker sorga mest gjennom å snakke, for andre kan det vere lettare å la sorga få utløp gjennom ulike aktivitetar. I nokre av samlingane kan det bli brukt enkle aktivitetar som hjelptil å uttrykke sorga, som teikne- og skriveoppgåver, lage «minneboks» osv. Dette skjer i samråd med gruppa.

Neste sorggruppe kan starte opp i månadsskiftet september/oktober. Gruppa blir sett saman ut ifrå nokolunde lik livssituasjon, så langt det let seg gjere. Sorggruppa skal vere eit trygt fellesskap og har ei fast ramme. Kvar samling varer ca. ein og ein halv time, og talet på samlinger varierer med gruppstorleiken, gjerne seks til åtte gongar, ca. annakvar veke. Gruppene blir leia av diaconen saman med ein medleiar som også har erfaring med sorggruppe-leiing. Tilbodet er for alle, uavhengig av livssyn.

Kan du tenkje deg å delta i ei sorggruppe eller ønskjer meir informasjon om tilbodet, kan du kontakte undertekna, tlf. 966 18 048. Påmeldingsfrist for å delta i sorggruppe i haust er 4. september.

Konsert til inntekt for restaurering av orgelet i Gimmestad kyrkje

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Dorothee Raschwitz, organisten vår, ønskte alle velkomne og fekk alle til å synge bursdagssong for Anders, som fylte 70 år denne dagen.

MÅLET MED KONSERTEN

Orgelet i Gimmestad kyrkje er utslite og treng restaurering. Spelepulten skal skiftast ut og flyttast midt framfor orgelet, og pipene lenger fram i kyrkerommet. kyrkerommet. I tillegg skal orgelet grundig reingjera.

Alle forstår at dette vil koste ein god del. Særleg ny spelepult er kostbart. Orgnemnda som soknerådet har oppnemnd, vonar også at det kan utvidast med nokre stemmer. For å skaffe pengar til dette, vert det arrangert konsertar utover hausten og vinteren. Den første fekk vi vere med på tysdag 8. august i Vereide kyrkje. Vår tidlegare organist Anders Rinde hadde sett opp eit fint program saman med systeran si, Anne Berit Rinde Bjelland.

KONSERTEN VAR DELT I TRE AVDELINGAR

Første avdeling: Tre store stykke av Johann Sebastian Bach. «Preludium og fuge i h-moll» er rekna for eitt av dei riktig store orgelstykkja. Ikkje av dei mest kjende for folk flest, vil vi tru. Etter dette fekk publikum høre ein heller lang fuge, «Fuge i G-dur». Kjenneteiknet på ein fuge

er at temaet vert presentert enkelt og tydeleg, så kjem det att i andre stemmer og deretter pedal – og komponisten broderer vidare på same temaet. Dette var Bach ein meister på. Og Anders presenterte stykket på ein frisk og utmerka måte. Som siste nummer i denne avdelinga spelte Anders «Christ, unser Herr, zum Jordan kam».

Andre avdeling: Arne Bech har sett saman folketonar frå Helgeland. Då fekk vi høyre Anne-Berit traktere orgelet og Anders var songsolist. Anne-Berit sin introduksjon til desse songane var tiltalande vakker. Av songtekstane var «Herre Gud,

ditt dyre navn og ære» den mest kjende saman med slutt-songen, «Sjung amen».

Tredje avdeling: Då sette Anders seg på orgelkrakken igjen og hadde funne fram eitt av dei mest kjende orgelstykkja av Bach, «Toccata og fuge i d-moll». Etter ei feiande flott opning vart det brått stopp og litt forvirring på galleriet – eit noteblad hadde forsvunne. Dermed fekk vi litt ekstra musikk ved at Anders spelte det heile frå starten igjen. Ingen sure minner for nokon.

Vi takkar for eit flott gjennomført program!

Anders og Anne-Berit klare til konsert.

Fornying av orgelet i Gimmestad kyrkje

TEKST: DOROTHEE RASCHWITZ / ANDERS RINDE

FOTO: ANDERS RINDE / TEIKNING RUNE NORDVIK

I Gimmestad kyrkje har vi eit orgel frå firmaet H.J. Jørgensen frå 1959. Orgelet har 14 ½ sjølvstendige stemmer og 26 klingande register, 2 manual og pedal. Fleire delar av orgelet har i dei siste tiåra vist teikn på slitasje. Dette gjeld spesielt spelepulten og trakturen.

Orgelet i Gimmestad er elektro-pneumatisk, slik det var vanleg på den tida. Det tyder at organisten, ved å trykke ned ein tangent, sender straum (svakstraum) gjennom ein elektromagnet, som i sin tur opnar ein ventil som så sender luft (pneuma=luft) inn i nokre «sløyfer», dvs. treliste med boringar på langs, og hol med små skinnbelgar på. Når desse små skinnbelgane blir fylte med luft, opnar dei speleventilen under orgelpipa, og det kjem luft (og lyd) i pipa. Det er først og fremst mykje av det elektriske, både i spelepult og truktur, som er utslite. For spelepulten sin del vurderer vi det slik at det beste er å kjøpe ein helt ny.

Når vi først skal til med ein slik vesentlig reparasjon, vil det løne seg å gjere visse andre endringar/forbetringar samtidig. For det første gjeld det sjølve plasseringa av orgelet (pipene). Alle pipene står i dag i tårnet, med både svell (sjaludører) og eit spileverk framfor. Pipene som er synlege i dag, er berre pyntepiper utan lyd. Planen er å flytte alle pipene til høyrande 1. manual framom svelldørene. Pipene til 2. manual kan dermed også flyttast litt fram, til like bak svelldørene.

Heile orgelet vil dermed kome litt lenger fram i høve til i dag. Vi trur at dette vil gje betre lyd ut i kyrkjerommet. Vi vil også føreta ei grundig reingjering av orgelet. Det har ikkje blitt gjort sidan orgelet var nyt. Litt justering av disposisjonen (samansetting/utval av stemmer/register) håpar vi også å få til.

Alt dette kostar sjølv sagt pengar. Den største enkeltkostnaden er ny spelepult. Den blir innkjøpt frå Nederland og ombygd/tilpassa og montert av orgelbyggar Matthias Becker frå Fredrikstad. Det meste av det andre kan gjerast på dugnad, og ein heil gjeng har sagt seg villige til å vere med på det. Når du les dette, er dugnadsarbeidet allereie starta.

Det kan også bli behov for meir pengar

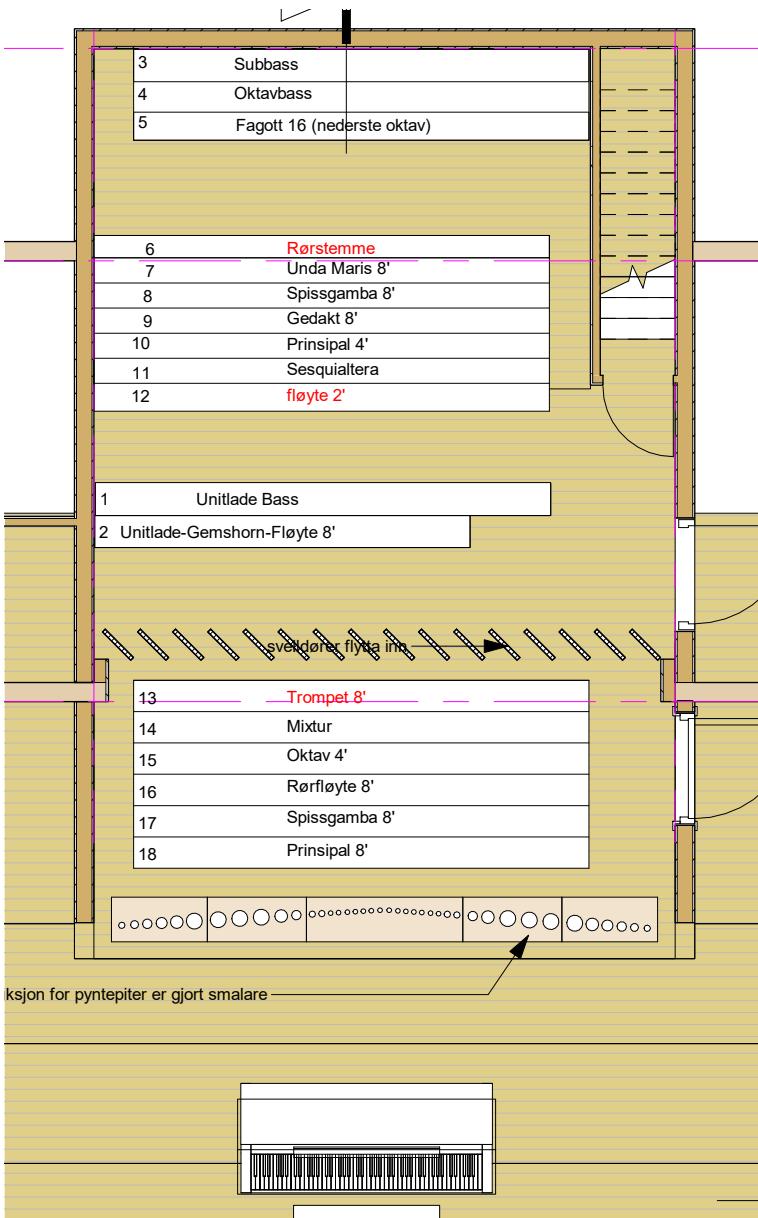
enn det fellesrådet kan bidra med (pr. i dag er det utgiftene til spelepulten). Private gaver vil kome vel med, men vi vil også gjerne bidra ved hjelp av konsertar til inntekt for orgelet. Først ut var Anders Rinde med konsert i Vereide kyrkje den 8. august. Her vart inntekta kr 14 000, som vi takkar hjarteleg for.

Neste konsert er den 10.10. kl. 20.00 – Solfrid Bjørkum og Dorothee Raschwitz.

Den 11.11 (laurdag) held Dorothee Raschwitz konsert saman med Hege Alme, og den 12.12. er det Janne Øisang Grinaker med elevar frå si pianoklasse som står for programmet – men då i Sandane kyrkje, og inntekta går då til flygelet.

Vi håpar at mange tek turen og støttar opp om finanseringa av prosjektet.

Sørstatsgospel og Gaither-songar på Sandane bedehus

TEKST: JAKOB LEIV KROKEN

Laurdag 30. september kl.18.00 inviterer vi til konsert med mannskvartetten «DROPS» fra Stad og mannskvintetten «Gloppe Vocal Band» på Sandane bedehus.

«The Gaither Vocal Band» er ei kjend og velrenomert vokalgruppe i USA som syng sørstatsgospel. Gruppa er leia av profilen Bill Gaither, som har skrive mange kjende songar som t.d. «He touched me». Både «DROPS» og «Gloppe Vocal Band» deler ei begeistring for Gaither sine songar.

Laurdag 30. september kl. 18.00 framfører begge gruppene songar frå Gaither-repertoaret saman og kvar for seg. Det vert framført songar a cappella, med pianoakkompagnement/bass og med innspelt komp. Pianist Jon Inge Sigerland akkompagnerer.

Velkomne til konsert med svingande, feiande sørstatsgospel, ispedd nokre rolege songar!

Gamle Gimmestad kyrkje i strålende sommarsol.

Ljuset over landet dagna, ljós med sæle, fryd og fagnad

Verdig olsokfeiring i Gamle Gimmestad kyrkje

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Vi feirar olsok til minne om Olav den heilage som fall i slaget på Stiklestad 29. juli 1030. Historia fortel at to kongar før han hadde freista innføre kristendommen i landet: Håkon den gode (935-960) og Olav Tryggvason (995-1000).

«Dragseidet er kjend i norsk historie for ei stor hending, kristningstinget i år 997, då kong Olav Tryggvason samla stormenn frå fire fylke til ting med det føremål å omvende dei til kristendommen» – slik boka om Selja skriv om det. Ei stor

folkemengd frå nord og sør samlast til jubileum i 1997 med kong Olav V som gjest.

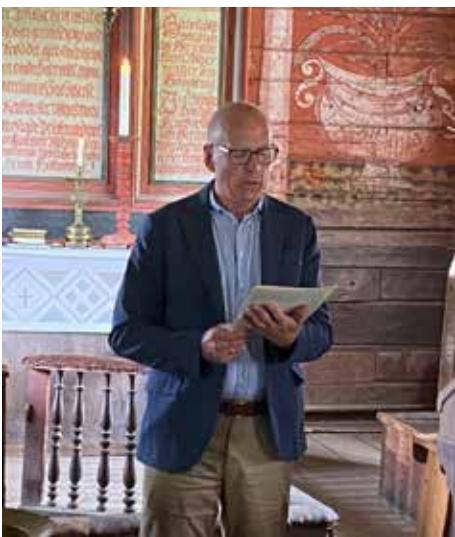
Og førebuingane til eit storstilt jubileum i 2030 til minne om det som skjedde på Stiklestad, er i full gang i kyrkje og samfunn.

Sokneprest Tore Myklebust talte.

Det var mange som ville vere med på gudstenesta i den ærverdige kyrkja.

Postludiet vart også sunge. Anders Rinde hadde funne fram ein folketone frå Helgeland til teksten «Herre Gud, ditt dyre namn og ære».

Under gudstenesta i Gamle Gimmestad opna Dorothee, organisten vår, med å synge ein salme frå Olsokmesse (1100-talet): «Ljøset over landet dagna, ljøs med sæle, fryd og fagnad. Landet han med lov vil byggja, rett for heile folket tryggja, kristenrett for alle mann.» (Frå v. 1 og 3)

Sokneprest Tore peika på at krossen på Rygg truleg var reist før det var så mange kristne i bygdene våre. Vanlege folk hadde ikkje så mykje dei skulle ha sagt, skifte kongen religion, måtte dei underkaste seg kongen sin religion.

Olav hadde som mål å samle Noreg til eitt rike. Kongemakt.

Preludiet vart sunge denne gongen. Dorothee framførte ei olsokhymne.

Men Olav sitt fall på Stiklestad kom til å ha store konsekvensar, og sjølv om preiketeksten peikar på Jesus og hans død, ser vi at Olavs død også vart eit såkorn som hadde spirekraft i ettertid.

Johannes 12,24-26 «Sanneleg, sanneleg eg seier dykk: Fell ikkje kveitekornet i jorda og døyr, blir det verande berre eitt korn. Men døyr det, gjev det stor grøde.» Poteta rotnar i jorda, men nye poteter

spirer fram. Kornet fell i jorda og nye aks kjem til. Gjennom Jesu død skulle vi sjå kor stor og herleg Gud er. Oppstoda viser at Jesus verkeleg var send frå Gud.

Vår oppgåve er å gjere det teksten sei-er til slutt: «Den som tener meg, skal Far min æra!»

Som postladium song Anders Rinde «Herre Gud, ditt dyre namn og ære» – med ein folketone frå Helgeland.

Frå minneboka

TILRETTELAGT AV HARALD ASKE

Vi går 50 år tilbake og leitar fram eit stykke som Kristian Borud skreiv som helsing til Kyrkjebladet den gongen i 1973. Det kan høve godt nettopp i år når Ljosborg, eller Nordfjord folkehøgskule, fyller 100 år. Kristian Borud var lærar ved skulen frå 1929 til 1946 og vikarierte som rektor 1937–38. Han fekk stor familie, og mange av borna vart fødde på folkehøgskulen. Ei av dei, Margret, vart gift med Kristoffer Arnestad. Slik skreiv han:

Kjære vener i Gloppe

Så har det gått endå eit år av nåtida vår. Vi er eit år nærmare målet – himmelheimen – og evig sæla hjå vår Gud og Frelsar. Måtte vi alle kunne seie med Paulus: For meg er livet Kristus og døden ei vinning.

«Tenk når en gang den tåke er forsvunnet som her seg senker over livet ned. Når dagen evig klar er hist opprunnet og lys omstråler hvert av mine fjed.

Tenk når en gang med utildekket øye, jeg ham skal se som her jeg trodde på. Tenk når jeg hist mitt kne for ham skal bøye, når jeg med takk skal for hans ansikt stå!»

Denne songen var mor så glad i. Honnynna ofte på den og vart aldri trøytt av å syne oss borna den vegen som førte til himmelen.

For ein rikdom det er med alle gode minne. Det kastar ljós over livsvegen og gjev kraft til vandringa framover.

Nå vil eg dele nokre minne om tida eg fekk vere i Nordfjord. Mi teneste for «Ljosborg» førte med seg at eg fekk vitje alle bygdene rundt om i fjorden. Det høyrde no med at vi lærarane hjelpte til med tilstellingar rundt i grendene.

Eit av første åra hadde eg vore ein tur ute ved fjorden i Almenning, på Bryggja og Stårheim. Då eg skulle fara heim over

etter den turen, traff eg på Nordfjordeid gamle Anton Lothe, far til stortingsmannen. Han skulle heim, skulle gå over Lotsfjellet. Det var ikkje nokon tunnel i dei dagar, nei. Om eg kunne slå følgje? Det var

med å følgje den gamle mannen, endå eg var ikkje så tung på foten eg heller, då. Han gjekk så lett.

Så var vi på høgda. Du for eit syn for ein austlending frå dei flate bygder! Slik såg altså Gloppe ut her ovanfrå. Eg såg Anda og inn til Sørstranda, Kviteneset og Hestenesøyra, Hyefjorden som tøygde seg innetter, og Eikeneshesten og Skeistrandhesten peikande mot sky. Vi sette oss ned og let dei mektige bileta feste seg i hugen. Og den gamle mannen gav meg mangt eit visdomsord på livsvegen.

Seinare ein gong fekk eg sjå bygda frå ein annan kant. Eg hadde vore på Hestenesøyra på ei tilstelling for ungdomsskulen. Eg fekk god overnatting i Havnen, og dagen etter skulle eg heimover. Huslyden min var på Rygg då. Enn om eg gjekk gjennom Hestedalen i staden for å fylge dei krokete bårutene? Det vart ein fin tur. Rett nok kom eg opp i litt snø på det høgste, men det var då våren med lauvsprett og fuglesong. Og du for eit fint syn då eg kom fram og såg innover Sørstranda, til Sandane og Ryssdalshornet inst inne. Og auga fylgte Nordstranda utetter mot Fjellbygda øvst oppe. For ei fin bygd eg fekk bu i!

Første gongen eg gjekk frå Rygg over fjellet til Hyen, var eg i lag med svigerfar

Biletet av Kristian Borud er henta frå boka «Ljosborg 50 år»

jo i leia til Vereide. Jau, hadde eg hug, fekk eg sakte lov. Og vi la i veg oppetter lia. Det vart ein minnerik tur for meg. Hadde aldri vore i høgda før. Eg fekk nok å gjere

Heien. Eg hadde vore på Ryggjastøylen før, men vidare innover i fjellet var det nytt lende for meg. Då vi kom inn i Klypet, tvisyntest eg. Korleis skulle vi kome opp her?

Men det var ikkje første gongen Heien før denne vegen, så vi kom oss no opp.

Vi fór over snøbrear, forbi vatn og innover i Gjengedalsmarka, og der var det rimelegare. Og på stolen fekk vi rømmeask med tjukk rømme på, og då var sorger og strev gløymt. Vi vitja Rognkleivgardane, fiska i Rombergvatnet og andre fiskerike vatn, og hadde det som grevar. Heimturen la vi vegen noko onnorleis. Frå Ommedalsstølen ville vi gå utover fjellviddene og koma ned på Ravnestadstøylen. Og då kom eg nok mykje høgare enn i Lotskaret og Hestedalen og fekk eit vidare utsyn enn nokon gong før. Men dette vart så uendeleg langt å gå. Vi trøytna og ville prøva koma oss ned til Traudalsvatnet ein stad, men då heldt vi på å gå oss faste i dei bratte urane. Med mykje strev kom vi oss då heilskinna ned. Då var det to trøytte karar som la seg flate ei heil stund.

På denne måten fekk eg sjå den fagre Gloppebygda frå ymse kantar. Det finst knapt venare bygd i landet. Tankane går ofte attende til dei rike åra eg fekk mellom folket der. Minna lever!

Må Gud signe rikt både borna, dei unge, dei i si manndomskraft og dykk eldre som kjänner på at livsdagen hallar.

Maria bed meg helse så mykje.

Hjartelege helsingar,
Kristian Borud.

Så grønn en drakt, så rik en duft

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Naturen spelte godt på lag då kyrkja markerte Skaparverket sin dag ved å invitere til gudsteneste i den vakre og frodige hagen i prestegarden på Vereide. I nydeleg sommarvêr kom kyrkjelyden saman kring eit tema som har både glede og alvor i seg. Vidar prest minna oss om ein klode som er i vanskar. Som menneske har vi forvaltningsansvar, og kvar av oss må gjere vårt for å ivareta jorda. Naturen og alle dyr må bli viste omsorg, og vi må

også vise godelek mot kvarandre.

Vi blei så oppfordra til å gje ei klimavennleg gåve, for offeret gjekk til Regnskogen denne gongen.

Musikken var ved Dorothee Raschwitz og Håvard Nordvik. Etter gudstenesta kunne folk stoppe att, sjå seg om i den frodige hagen, delta på natursti og ikkje minst få seg god kyrkjekaffi og kaker. Ein vakker ettermiddag!

REBUS FOR BORN

1

2

3

4

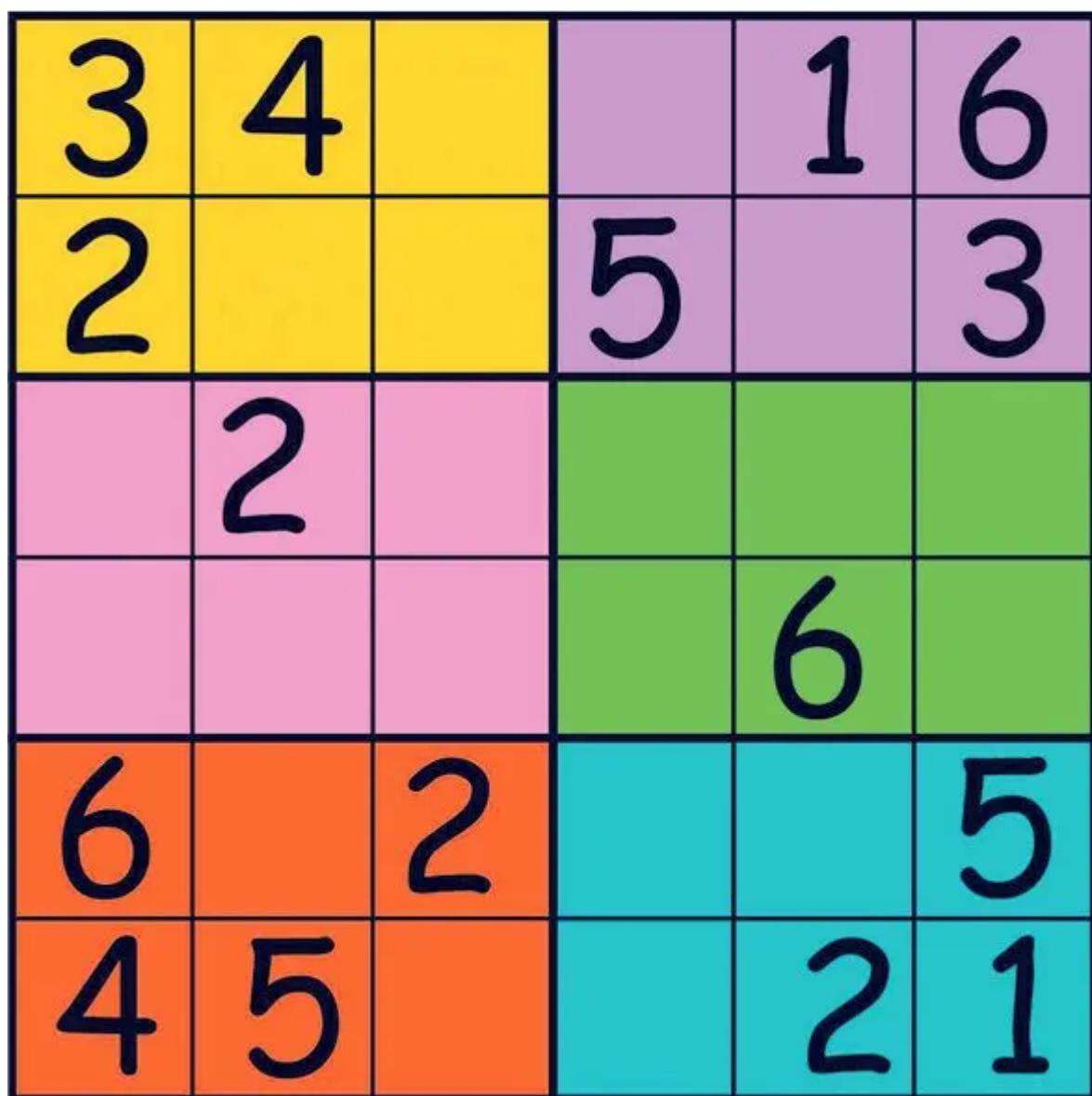
5

1			
2			
3			
4			
5			

4-åringane kjenner kanskje dette svaret.
Svar på rebus kan sendast til:
mbf@gloppen.kyrkja.no
Vinner vert kunngjort i neste nummer.

SUDOKU FOR BORN

Fyll ut dei tomme felta så du får dei loddrette og vassrette radene. Og kvar av boksane med 2×3 felt skal innehalde alle tala frå 1 til 6.

Ta bilde av svaret ditt og send det til
mbf@gloppen.kyrkja.no.
Vinnar vert kunngjort i neste nummer.

AUDUN MUNDAL

Applaus til sommarhjelpene på gravplassane

Sommarhjelpene våre på gravplassane i Gloppe har gjort ein imponerande innsats i år. Birgit Bjotveit på Vereide gravplass, Eirik Fraas Johnsen på Breim gravplass, Anbjørg Eimhjellen på gravplassen i Eimhjellen og Mikal Høstaker Nordheim som har vore ansvarleg for gravplassane og kyrkjene rundt Gloppefjorden og Hyen kyrkjegard, har vist seg å vere ekte stjerner i arbeidet med å ta vare på gravplassane våre.

Det har vore mange lovord og gode tilbakemeldingar frå både innbyggjarar og besökande om kor fint gravplassane har vore stelte i år. Og det kjem ikkje som noko overrasking, sidan Birgit, Eirik, Anbjørg og Mikal har vist seg å vere svært dyktige og engasjerte i jobben sin.

Birgit har med sitt gode arbeid gjort det fint for dei som har kome for å minnast sine kjære. Ho har hatt eit skarpt auge for detaljar. Ho har forståing for at det er viktig å gjere gravplassen fin og stelt for dei besökande, noko som vi håpar vil hjelpe mange i sorga.

Eirik har på si side vore ei god kraft på Breim gravplass. Han har vist seg å vere ein person som ikkje har skrudd ned for innsatsen. Gravminna har vore behandla med respekt, og området har aldri vore meir ryddig og velstelt. Eirik har lagt lista høgt for korleis arbeidet skal gjerast.

Anbjørg har halde gravplassane i Eimhjellen i glimrande stand og dei besökande har kome til ein gravplass som har stått fram som velstelt og ein god plass for sorg og ettertanke.

Mikal har tatt hand om gravplassane og kyrkjene rundt Gloppefjorden og Hyen kyrkjegard på ein veldig god måte. Evna til å organisere og koordinere har vore uvurderleg for å halde områda i topp stand gjennom heile sommaren. Uansett korleis været har vore, har gravplassane stråla i den vakre naturen som omringar dei, takka vere Mikal sin dedikasjon.

Saman har desse flinke sommarhjelpene vore uslåelege, og det har vore tydeleg kor mykje dei har lagt hjarta sitt i arbei-

det. Deira engasjement og dedikasjon til jobben har hatt ein god verknad på både gravplassane og dei som har besøkt dei.

Så, på vegner av Gloppe sokneråd og heile lokalsamfunnet, vil vi rette ei stor takk til Birgit, Eirik, Anbjørg og Mikal for den fantastiske innsatsen deira i år. Dei har vore ei velsigning for oss alle, og vi håper at vi får sjansen til å ha dei tilbake som sommarhjelparar i framtida. Takk for at de har gjort våre gravplassar til ein verdig stad for å minnast våre kjære.

Ny tilsett ved kyrkjekontoret

Marianne Bakketun Fjellestad tok til hjå oss 1. august som administrasjonssekretær i 50 % stilling. Dette er ein funksjon som har vore sakna på kontoret i mange

år, og det er 11 år sidan vi har hatt ei slik stilling. Då heitte stillinga kyrkjelydssekretær. Vi ser fram til å ha Marianne med oss framover.

Retting frå forrige nummer

Navnet Jesus blekner aldri

TEKST: GUNN HOLE

I artikkelen om «Navnet Jesus» i det førre nummeret av Kyrkjebladet (nr. 3 2023), hadde det dessverre skjedd feil i oppsettet av side 27. Det kunne derfor by på vanskar å finne samanhengen i tekstane som stod der. Det gjekk særleg utover refleksjona ne frå Andreas Tjomsland og Solfrid Lien Reite. Vi beklagar dette sterkt. Redaksjonen ønskjer at tekstane deira skal komme tydeleg fram, og trykkjer derfor oppatt det som dei hadde skrive. Samstundes oppfordrar vi til å lese dette i samanheng med heile artikkelen i nr. 3.

ANDREAS
TJOMSLAND,
MØTEPUNKT B

Kvifor trur du at nettopp denne songen har blitt så viktig i mange ulike kyrkjessamfunn?

Songen har vore og er framleis mykje brukt i bedehussamanheng. Sist søndag, i skrivande stund, blei «Navnet Jesus» songe på Møtepunkt B i Sandane bedehus. Denne songen, fortalte forsongaren, kjennest så inderleg og ekte. Og akkurat dette trur eg er kjernen i appellen han har på bedehusa. Inderleg – fordi songen beskriv både korleis «han har satt min sjel i brann», og appellerer gjennom både tekst og melodi til den kjenslemessige delen av kristentrua som har vore, og fremdeles er, viktig i bedehustradisjonen. Ekte – fordi teksten ikkje går rundt grauten, men fortel rett fram om Jesus, den einaste, uav-

hengig av tid, stad, alder og omstende, som kan redde oss frå alt vi rotar oss opp i. Den objektive realiteten i namnet Jesus som aldri bleiknar og som «ingen utslette kan», speler dermed på lag med den subjektive kjensla av å vere sett, elsa, og ikkje minst – frelst.

SOLFRID LIEN
REITE, PINSE-
KYRKJA SION

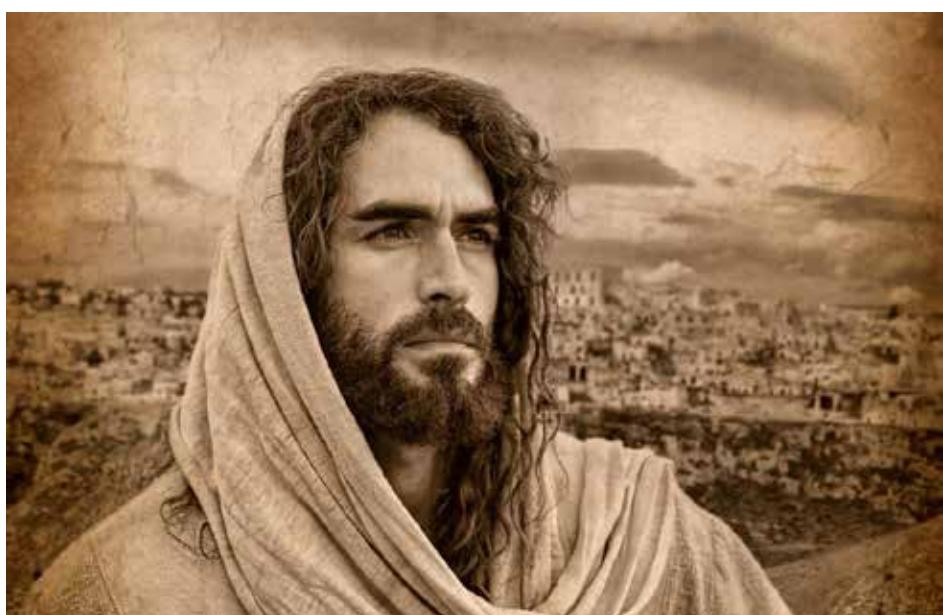
Korleis nyttar de songen på Sion?

I pinsekyrkja Sion vert songen mykje nyttta. Dei fleste har nok eit nært forhold til både tekst og tone, for under allsongen kan ein merke at mange syng med av heile sitt hjarte. Spesielt når ein kjem til

koret kan ein kjenne at «Det har bud til unge, gamle ...»

Kva har songen betydd for deg personleg?

Sjølv vaks eg opp med denne songen og kan framleis høyre dei kraftige stemmene til far og onkel, likeeins tonane frå trøorgelet. For meg er songen ei andakt som alltid berører meg. Han er ei stadsfesting på at Jesus er vegen, sanninga og livet. Som 16-åring sat nokre venninner og eg saman med ei gruppe tyske KFUM-arar og høyrd dei synge. Brått stemte dei i med denne melodien. Vi var usikre på om teksten var den vi kjende, men song iallfall med på vårt språk. Då opplevde eg korleis namnet Jesus «har evnen til å samle alle sjeler inn til Gud».

The Promise/Lovnaden, frå The Journeys with the Messiah collection, av Michael Belk.

Bilde oppe til venstre:

Konfirmantar Gimmestad kyrkje 20.05.2023. 1. rekke frå venstre: Ada Tomine Helgheim-Langlo, Ella Andersdatter Gule, Rakel Moen, Charlotte Nordvik, Jina Aagaard Arnestad. 2. rekke frå venstre: Eirik Olai Listou, Sunniva Mardal Aske, Mariell Bakketun Nygård, Simona Fraas Johnsen, Vidar Bjotveit, Amalie Karoline Kirkhorn, Gunnhild Mardal, Magnus Leknes Gimmestad. 3. rekke frå venstre: Ludvig Anders Gimmestad, David Kristoffer Skjerdal, Benjamin Alexander Bolstad, Daniel Sausjord Denk, Krister Solheim Gimmestad. Foto: Per Svein Reed / Reed foto

Bilde nede til venstre:

Konfirmantar Vereide kyrkje 27.05.2023 1. rekke frå venstre: Elena Sætren Holvik, Ane Sunde Andenæs, Silje Kristiansen Hamre, Thea Kathrin Svarstad, Karoline Endal Husevåg, Anna Marthe Grøttå Kandal, Sofie Gløppstad Solberg. 2. rekke frå venstre: Max Julian Kollbotn, Ola Almenning Ravnestad, Hermann Elliot Hebard, Simona Fraas Johnsen, Vidar Bjotveit, Johan Agård Midthjell, Ola Tennebø, Peter Fjellestad. 3. rekke frå venstre: Jostein Bolseth Lote, Nicolai Hauge Ravnestad, Ruben Søreide Brekke, Nikolai Evebø. 4. rekke frå venstre: Stian Evebø Tystad, Mats Solheim, Lars Roth-Andenæs, Sturla Skinlo Sørensen, Isak Skjerdal Storøy, Jens Kristian Fjellestad, Markus Vereide Heggdal, Kristoffer Eide Seljenes. Foto: Per Svein Reed / Reed foto

Bilde under:

Konfirmantar i Breim 28. mai 2023 Framme frå v.: Hedda Myklebust, Marthe Paulen, Milla Hole, Tiril Maria Fuglestrand, Anneah Håheim, Anna Gil og Emilie Eriksen. Andre rekke frå v.: Tony André Frøholm, Henriette Hogrenning Eimind, Emily Engin Gil, sokneprest Tore Myklebust, kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen, Elena Midtbø Sæthre, Isabel Raad Merkesdal og Vilde Alexandra Johnsen Madsen. Bak frå v.: Jakob Felde, Johan Hjelle Pedersen, Erlend Hetle, Markus Øvreseth, Adrian Aaland, Jimmy Jacobsen Egge og Erik Heggheim Risholm. Foto: Per Svein Reed / Reed foto

Framme frå venstre: Tale Ommedal Teigland, kyrkjelydspedagog Simona Fraas Johnsen, sokneprest Tore Myklebust, Maria Ommedal Aa, Sofie Hope. Bak frå venstre: Simon Ommedal, Halvard Eimhjellen, Olai Eikenes Osland, Jon Ivar Rønneklev.
Foto: Kurt Djupvik

Friske fråspark

TEKSTUTVAL VED HARALD ASKE
ILLUSTRASJON: ODDVAR ALMENNING

Jens Brekke har gitt ut boka «Synd og soning. Godt og gale frå Vikjahuset», Selja Forlag 2017. Kyrkjebladet har fått løyve til å plukke godbitar derifrå, og det takkar vi for!

Det var ikkje alle som fór heim att like skamtყngde etter soning. Ein sunnfjording kom i god kontakt med fangevaktaren, så god kontakt at dei hadde, rett og slett, interessante dagar og glede av kvarandre.

Dei talast om absolutt alt, frå Fylkesbåtane sine rutetider, hesteutstilling, v rteikn, politisk vanstyre og spenningar ute i den vide verdi. Samtalane var så gode at det mest halla mot det vemodige siste kvelden han sat inne. Neste morgen kom sunnfjordingen med tasaka si. Fangevaktaren låste opp ytterd ri, og begge steig ut på d rhella, i friluft. Sunnfjordingen snudde seg mot fangevaktaren, bukka djupt og sa: «Vonar eg har stelt meg slik at eg får koma att.»

Dei som vil inn

Ein dag banka det på kj kkend ri på baksida av fengselet. To ungdomar stod på troppi. Dei hadde h yrta det var så god mat på fengselet i

Vik. Om dei kunne få smaka? Korleis dei visste det, ville kokka vite?

Dei var r mde fr  fengselet i Bergen, fortalte dei. Kona til fangevaktaren var åleine, så ho torde ikkje anna enn setje mat på bordet. Dei  t og la i seg dugeleg, for dei såg nokså utsvelte ut. Etterpå takka dei for maten og fordufta. D  fyrt torde ho slå alarm. Men ingen fann dei att. Dette var einaste gongen ho var redd, så lenge ho budde på fengselet.

Etter kvart fortalte ho dette til andre damer ho kjende. Det var ei altfor god historie   brenna inne med. «At du torer   bu på fengselet», sa hine.

Ho Steinhild hadde alltid gode svar: «Har de h yrta om nokon som har brote seg inn på eit fengsel?»

Varmare husvære

Ein gong kom det ein og banka på fengselsd ri. Han hadde dom og hadde alle domspapir

med seg. Han var klar for soning, men fengselet hadde ikkje fått papir på å ta han inn. For å oppnå eit varmare husvære om hausten, gjekk dei inn i ein butikk og stal eitt eller anna. Håpet deira var å bli oppdaga og innsette til reint hus med mat og seng. End  ein bonus fekk dei med på kjøpet, med reine klede og golvvask etter kvart som det var nødvendig.

Betjenten m tte tr ysta han og sa han kom altfor tidleg. Han måtte vente til han fekk innkalling. Dermed måtte han snu og luffe ut att i kulden.

Kyrkjevalet i Gloppen

Ved val til sokneråd i Breim, Gloppen og Hyen sokn er det ei godkjend valliste for kvar sokn: Nominasjonskomiteen si liste. Valet blir gjennomført som fleirtalsval. Les meir om kyrkjevalet på [kyrkjevalet.no](#)

NOMINASJONSKOMITEEN SI LISTE FOR BREIM SOKN:

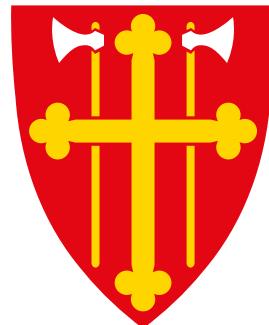
Fornamn	Mellomnamn	Etternavn	Fødselsår
Venke Raad		Larsen	1964
Kent Øystein		Hjelle	1990
Ragna		Førde	1971
Aslak		Johnsen	1976
Berit Laila		Høylo	1953
Janne Marie		Solheim	1970
Hugleik Olav		Almenning	1942
Jan Arve		Strand	1969
Ellen Jorun		Hjelle	1971
Odd		Raad	1957

NOMINASJONSKOMITEEN SI LISTE FOR GLOPPEN SOKN:

Fornamn	Mellomnamn	Etternavn	Fødselsår
Anders		Rinde	1953
Berit	Aasebø	Hauge	1951
Inger Anne		Skeistrand	1947
Geir	Liavåg	Strand	1960
Oddny Johanne	Haugen	Solbakk	1973
Gunhild	Aabrekk	Nedrebø	1982
Hildegunn	Arnestad	Hellerud	1966
Heidi	Djupvik	Råd	1977
Oddvar Sigurd		Bjørlo	1952
Eivind	Kjerstad	Nilsen	1985
Elisabeth	Sundt	Ravnstad	1962
Einar Malvin		Duvold	1961
Karoline		Døskeland	1991

NOMINASJONSKOMITEEN SI LISTE FOR HYEN SOKN:

Fornamn	Mellomnamn	Etternavn	Fødselsår
Elias		Eimhjellen	1973
Anne Turid Jorunn		Aa	1953
Inger Johanne	Hafstad	Gjengedal	1960
Jon Egil		Gjengedal	1970
Gerd Jorunn	Heimseter	Aa	1957
Erik Martin		Ommadal	1967
Liv Petra		Holme	1948
Anne Dorteia		Hjorteset	1960

Det er kyrkjeval i Gloppen 11. september. Medlemmer i Den norske kyrkja kan stemme ved kyrkjevalet. Når du brukar stemma di, er du med på å forme kyrkja for framtidia.

KVA ER KYRKJEVALET?

Kyrkjevalet er eit demokratisk val der du kan vere med på å velje kven som skal styre Den norske kyrkja dei neste fire åra. Det vert vald representantar til sokneråd (lokalt), bispedømmeråd (regionalt) og Kyrkjemøtet (nasjonalt).

KVEN HAR STEMMERETT?

Alle medlemmer i kyrkja har stemmerett i soknet dei bur frå året dei fyller 15. Er du døypt, og ikkje har meldt deg ut, er du medlem i Den norske kyrkja. Du kan sjå medlemskapen din på [kyrkja.no/medlem](#).

KVIFOR STEMME?

Ved å stemme i kyrkjevalet, bidreg du til at kyrkja er ei demokratisk folkekirkje. Du kan gje stemma di til representantar du er samd med, og som du trur vil gjere ein god innsats for kyrkja der du bur. Kyrkja er demokratisk, og alle medlemmer har rett til å si kva dei meiner.

KVEN VERT VALD I KYRKJEVALET?

I kyrkjevalet vert det vald representantar til to råd: Sokneråd og bispedømmeråd. Soknerådet er dei folkevalde i kyrkja der du bur. Dei avgjer kvafor saker kyrkja skal jobbe med i lokalsamfunnet.

Du finn meir informasjon på [kyrkjevalet.no](#)

Nordic Voices. Fotograf: Fredrik Arff

Gloppen musikkfest 2023

Konsert i Vereide kyrkje

Gloppen musikkfest feirer i år 20 år med klassisk musikkfestival i Gloppen, med nokre forgreiningar elles i regionen. Freitag 8. september kl 19.00 blir det konsert i Vereide kyrkje.

Her får vi høyre musikk av to av dei store og sentrale komponistane på 1900-talet: Olivier Messiaen og Richard Strauss. Dessutan kjem eit gjenhøyr med eit tingsverk til festivalen i 2012: Kjell Habbestads kantate over tekstar av Jacob Sande: *Mi sjel er ei eolsharpe*.

Om musikken skriv Arne Søholt m.a. i verkomtale:

Den franske komponisten Olivier Messiaen (1908–1992) hadde allereie utvikla eit svært eigenarta tonespråk då den andre verdskriga braut ut. I juni 1940 blei han tatt til fange av tyskarane og sendt til ein fangeleir i Görlitz. Der møtte han fleire musikarar blant fangane, og frå ein av vaktene fikk han papir og blyant til å komponere.

*Messiaen henta inspirasjon til **Kvartett til tidas ende** frå Johannes' openberring, der den femte engelen viser seg og kunngjer tidas slutt. Urframføringa fann stad 15. januar 1941, med Messiaen ved pianoet og framfor eit publikum på om lag 400 fangar og vakter. «Aldri har eg blitt lytta til med slik sterkt gripen merksemeld og forståing,» sa Messiaen om denne opplevinga.*

Richard Strauss: Metamorphosen.

Richard Strauss (1864 - 1949) var ein eldre mann då han skreiv Metamorphosen mot slutten av den andre verdskriga i 1945. Sjølv om Strauss sitt tilhøve til styresmakten i Nazi-Tyskland på 1930- og 1940-talet har vore omdiskutert og kritisert, er det ingen tvil om at krigens vondskap gjekk sterkt inn på han, og det ser ut til at bombinga av teaterhuset i München i 1943 var det som sette i gang ein av hans aller siste kreative prosessar. Metamorphosen er eit unikt og særskilt gripande verk, som viser seg

ikkje berre å vere til minne om eit nedbrend teaterhus, men ein heil kulturarvs rykte som var blitt bomba sunder og saman i ein meiningslaus og forferdeleg krig.

Kjell Habbestad (f. 1955):

Mi sjel er ei eolsharpe

Ei eolsharpe er eit gammalt strengeinstrument, meint å stå ute i naturen. Lyden blir framkalla ved at vinden bles gjennom harpa. Kjell Habbestad har skrive ein kantate der Jakob Sandes tekster går som en raud tråd gjennom det heile.

Mi sjel er ei eolsharpe – Ein Jakob Sande-kantate, blei til som bestillingsverk for Gloppen Musikkfest i 2012, og blei urframført i Vereide kyrkje 1. september. Verket er seinare blitt framført m.a. på Glogerfestspillen i Kongsberg, og i Fredrikstad, Drammen og Oslo med Telemark Kammerorkester og vokalsekstetten Nordic Voices.

Pacem in terris

SPALTIST ER OLAF SIGURD GUNDERSEN

Fred på jorda hjå menneske som Gud har glede i.

Slik vert det sunge over heile verda ved kvar høgmesse. Fred på jorda er ein visjon som er gjeven oss frå himmelen. Den kan vi ikkje gje slepp på.

Varig fred vert ikkje bevart med makt. Han vert oppnådd ved forståing. Valet menneske står overfor vert meir og meir avklåra: Å døy saman, eller å elske kvarandre.

I oktober 1962 gjekk vi på skuleplassen på Firda. Plutseleg tona nyheita over skuleplassen. Vi skulle få vite om det skulle bli verdskrig eller ikkje. Dei sovjetiske skipa snudde. Faren var over. Det var Cuba-krise, og angst sat i oss.

Påsken 1963 sende paven ut ein encyklika. Etter den spente situasjonen tok han til orde for eit forbod mot atomvåpen, og

for nedrustning. Han oppfordra statsmennene i verda til å skape tillit gjennom samtalar. Folk lytta. Men i dag møter paven skepsis når han talar om fred.

Putins aggressjon i Ukraina har forandra haldningane.

Pave Johannes den 23. har halde fram at å bidra til fred er eit av kyrkja sine viktigaste kall. Det har vorte sett spørsmål ved omgrepet «rettferdig krig». Det var utdattert. For einkvar krig er øydeleggjande.

I utbomba byar som ligg som ein ørken, er det ein slags fred. «Med dei våpen vi i dag har til rådvelde, er det vanskeleg å sjå på krig som ei løysing, for faren vil alltid vere større enn den antatte gode virkning.» Dette uttalte paven i 2020.

Men så kom krigen i Ukraina som eit vendepunkt. Paven har hatt klåre ambisjonar om å formidle dialog mellom Kiev

og Moskva, men president Zelensky ønskjer fordøming av Putin, ikkje hjelp til å snakke med han.

Krig er nederlag for politikk og medmenneskelegheit, men siger for vonde krefter. Sjølv om både Ukraina og Russland meiner dei har Gud med seg. Klasebomber frå USA er ikkje snillare enn russiske. Dei er fordømde av eit stort antal land. Dei aukar berre dei menneskelege lidingane.

Korn frå Ukraina kan løyse noko av matvarekrisa i verda, men det kan også russisk korn.

Krigen skaper offer på både sider. Dei fleste er heilt uskuldige offer. Krig er difor aldri rettferdig. Ein kan tale om legitim krig, men då skulle han og vere ført med legitime middel.

«Fred på jord» er den himmelske visjonen.

BIRGITTE FLØLO NORDGAARD

Jeg vil gi deg, o Herre, min lovsang

Tusen takk, Helena Wiik Schjølberg, som i forrige utgåve av Kyrkjebladet utfordra meg til å skrive om min salme.

Eg bur på Elvaneset i lag med min mann Eirik og vår son Aron på to år. Eg jobbar som rekneskapsførar i Accountor og trivst godt med det. Vi flytta til Sandane våren 2022, så vi er framleis relativt nye her. Vi har allereie blitt veldig glade i bygda, og trivst godt med å bu her. Her har vi nydeleg natur, ein super barnehage for Aron og vi har blitt kjent med mykje gode folk. Utanom jobb og ein aktiv toåring er eg engasjert i Møtepunkt B på bedehuset og likar godt å gå på fjellturar.

Eg kjem opprinneleg frå Selje, men då eg var 16 år, flytta eg til Sandane for å gå på Firda vgs. Her hadde eg tre flotte år, som nok bidrog til at det freista å flytte tilbake til Sandane som voksen. Etter åra på Firda gjekk turen vidare til Skien der eg tok ein DTS (disippeltreningsskule). Det var også der eg trefte Eirik. Sjølv om Eirik er frå Austlandet, måtte han gå med på å flytte til Vestlandet om han skulle gifte seg med meg. Og det gjorde han heldigvis. Før vi flytta til Sandane budde vi fem år i Ålesund, og såg eigentleg for oss å busette oss der. Men då Aron kom til verda, freista både bygda og familie meir enn bylivet, og dermed flytta vi til Sandane.

Når eg no skal velje ein salme å skrive om her i Kyrkjebladet, vel eg ein salme som eg og Eirik også valde å ha i bryllaupet vårt, nemleg «Jeg vil gi deg, o Herre, min lovsang». For meg er dette ein salme som handlar om takknemlegheit til Gud, samt eit ønske om å ære han. Når eg hører denne salmen, tenkjer eg på alt det gode eg har i livet mitt som Gud har velsigna meg med. Eg tenkjer også på kor god, nådig og kjærleg Han er. Tenk å ha ein Gud som elskar meg og oss betingelseslaust og uavhengig av våre prestasjonar. Det er ein Gud det er verd å ære.

I refrenget i salmen syng vi: «Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang for deg, la hver tone en hyllest til deg være, og i dager med glede og dager med sorg vil jeg leve hver dag til din ære!» Det eg synest er så fint med dette, og som er ei fin påminning til oss, er ønsket om å ære Gud med heile livet vårt. Det er så lett å tenkje at lovsong til Gud berre handlar om songane vi syng i kyrkja, men eg trur alt vi gjer kan vere ein lovsong til Gud.

Eg tenkjer på at alt eg gjer i mitt liv, alt det daglegdagse, kan eg gjere til ein lovsong som ærar Gud. Eg kan gjere jobben min på en måte som ærer Gud ved å vere ein god kollega og ved å gjere mitt beste i dei oppgåvene eg har. Eg kan ære Gud med å være ei god kone, ei god mamma og ei god

venninne. Eg kan ære Gud med måten eg behandler og snakkar om folk rundt meg. Eg kan også ære Gud med måten eg deler av alle dei gode tinga Gud har velsigna meg med. Salmen oppmuntrar meg altså til å tenkje at kvar dag, både dei gode og därlege dagane, har stor verdi fordi eg kan bruke dei til å ære og lovsynge Gud.

Vidare vil eg utfordre Elisabeth Aa Hovstad til å skrive om sin salme i neste utgåve av Kyrkjebladet.

Norsk salmebok nr. 383

Jeg vil gi deg, o Herre, min lovsang, jeg vil takke deg med mine ord, for din nåde som er uten grenser, og for godhet og kjærighet stor.

Refr.: Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang for deg, la hver tone en hyllest til deg være, og i dager med glede og dager med sorg vil jeg leve mitt liv til din ære!

Ingen annen er verdig den sangen. Bare du, Herre, eier min sang, og i himlen skal lovsangen lyde til din ære en evighet lang. Refr.

Og om sangen iblant skulle stilne og forstyrres av uro og strid, Herre, åpne på ny mine øyne så jeg ser at hos deg er min fred. Refr.

Hjelmeland
BEGRAVELSESBYRÅ
Til hjelp i sorga sidan 1978

Bjørn Solvik

Tone Lise Loen

Vår nye medarbeidar
i Gloppen
Mariann Johansen

Lone Vik

Odd Kåre Hjelmeland

Vi gir dykk tryggleik i ei vanskeleg tid

Vi er her når de treng oss som mest, og hjelper dykk med å lage ei personleg, fin og verdig gravferd. Slik de ønskjer.

Dei tilsette hos oss har skulering gjennom Virke Gravferd.

De kan kontakte oss heile døgnet.

Vi har teieplikt og kan møtast til samtale på eitt av våre kontor, eller heime hos dykk.

Tlf. 905 50 905

Les gjerne meir om oss på: www.hjelmeland.as

Via heimesida vår www.hjelmeland.as kan de bestille blomster til gravferd.

Vi brukar dykkar lokale blomsterbutikk.

Vi lagar til dykk:

Minneside
Dødsannonsen, tenn eit lys, skriv minneord.

Minnealbum frå gravferda
Bilder frå gravferda, songhefte, minneorda, bilde av blomsterkarta, kondolanseprotokoll etc.

Personlege songhefte
Dine bilde på alle sidene om du ønskjer det.

I Gloppen har vi kontor i Nordstrandsvegen 12, 6823 Sandane

REMA 1000

FLOTRE
MASKIN A/S
6826 Byrkjelo - tlf. 906 84 913 - 578 66 000

Når service og kunnskap betyr noe
DATA INSTITUTTET
www.datainstituttet.no

Sandane Tekstil og Interiør

SENGETØY - GARDINER - UNDERTØY - KLÆR

FRYDENBØ
BILSENTER

b d huset

KULTUR & SELSKAP
BREIM

X EXTRA

NORDFJORD
folkehøgskule

Eit unikt
forsamlingslokale!

bduhuset.no

ac
coun
+or™

Ryssdal kraft

TRUCKNOR
SOGN OG FJORDANE

 VEREIDE
BLOMSTER^{AS}
Blomster og hagesenter
telefon 57 86 51 07

Nordfjord Laks as

BYRKJELO
Taxi
TLF: 995 24 247

Ledig plass

MØBELRINGEN

Firda elektro

AOH stiftelsen

Aud og Olav Hjortesets alminnelige stiftelse

Gjennom Olav Hjorteset si tilknyting til Hyen ynsker stiftar Olav Hjorteset å støtte alle tiltak som kan vere til beste for bygda. Formålet for stiftinga er å gi økonomisk stønad til enkeltpersonar, organisasjonar, lag eller enkelttiltak som kan fremje busetnad, kultur og næringstiltak i Hyen; samt gje eit bidrag til menneske i området som gjennom fysiske funksjonsavgrensingar er komne i ein særleg vanskeleg økonomisk situasjon. Ved søknad eller spørsmål kan ein sende e-post til: arnfibre@online.no. I styret for stiftinga sit Ingebrigitt Hjorteset, Egil Hjorteset og Arnfinn Brechan.

DEKKSERVÍCE
BREIM
Tlf: 901 24 701 / 915 94 885
www.dekkservicebreim.no

 BYGGtorget
BYGGEVAREN BYRKJELO AS
Tlf. 57 02 01 60 / Mob. 908 90 791
Gamlevegen 2 – 6826 BYRKJELO

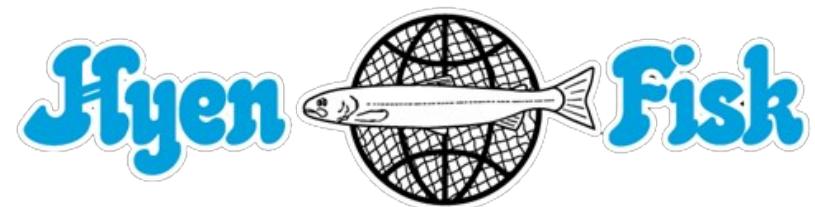

OLAV HJELMESET A.S.
6823 Sandane
Tlf. 91 37 26 49
GRAVING - SPRENGING - TRANSPORT

EIDE SANDTAK A.S.
6823 SANDANE - TLF. 41 76 71 33

HJELMESET BETONG AS
TLF 57 86 63 60

BUNNPRIS

Tystad Blomster
Tlf 57 86 63 90 6823 SANDANE

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Skjerdal Kraft AS

NAKKESKADE

www.firdafysmed.no

BRØDRENE AA

BOLSETH GLASS

LOTE ELEKTRO

Tannlege
Øyvind Seim
Tlf. 57 86 50 24

RINGGO

norli

kontorspar
Sandane

LEIKER - BOKHANDEL - KONTORREKVISA

Ope 10-18 (15)

Norlisandane

Olav Eikenæs
BOK OG PAPIR AS
I sentrum siden 1915

Nordstrandsvegen 10
6823 Sandane
Tlf. 57 88 44 10
sandane@norli.no
www.norli.no

DØYPTE

VEREIDE	SANDANE	BENJAMIN SANDAL REKKEDAL	ERLEND MARTIN SOLHEIM
11.06.2023	27.05.2023	GUNHILD SANDAL	LINA HENNUM
TARJEI ENGEVIK SIVERTSEN	JAKOB SAKARIAS EIKESET KOREN	OLE ANDRE REKKEDAL	DAN SONDRE SOLHEIM
LINE BANKI ENGEVIK	MARIËL EIKESET KOREN	Malin Solheim Moldestad	Margaret Hennum
ØYVIND SIVERTSEN	MARTIN EIKESET KOREN	Cecilie Mjøs Ssviggum	Anne Marion Solheim
Omar André Eide	Eirik Tengesdal	Erna Nordheim	Torgeir Apalset
Lars Anwar Eide	Ragne Sofie Skogvold	Sondre Dalaker	Hedda Marlen Solheim-Bjørhovde
Christiane Elene Ødegård	Else Dahl Karen Nesheim	Simon Sæterlid	
Ida Dyrndl	Tore Sigmund Nesheim	Frode Midtbø Bjørkedal	
Ina Færstrand			
24.06.2023	BREIM	11.06.2023	SOFIA HOLMESTRAND
KASPER STANDAL ØLNES	03.06.2023	ADRIAN KVANDAL JORDANGER	JOVITA BINANGBANG HOLMESTRAND
VICTORIA HURLEN STANDAL	TUVA SÆLAND AABREKK	MIRIAM KVANDAL	OLE JOHNNY HOLMESTRAND
JOAKIM SKÅR ØLNES	JEANETTE SÆLAND AABREKK	JOHAN-ANDRÉ JORDANGER	Julie Tonning
Marielle Hurlen Standal	ANDREAS AABREKK	Remi-Mikal Jordanger	Espen Tonning
Even Røys Standal	Emilie Mathea Sæbø	Patrick Kvandal	Elen Ybanez
Camilla Skår Ølnes	May-Hilde Sjøthun Skinlo	Kim Ove Kvandal	Madelyn Alegre Sandal
Lisbeth Skår Ølnes	Jan Magnus Aabrek	Rikke Marie Jordanger	Liza Binangbang
	Liv Tone Aabrek		Marte Dalseth
16.07.2023	ROBIN NORDENGEN BJØRNSTAD	HYEN	
EVELYN ROCHA EIDE		25.06.2023	
NATALIE JOYCE ROCHA EIDE		HENRIK GJESDAL STRAUME	
SONDRE EIDE		IDA-SOFIE GJESDAL	
Even Eide		JAKOB STRAUME	
Diego Patrocínio		Jakob Andre Rønneklev	
Vanessa Pompeo		Jan Morten Gjesdal	
Silvana Da Rocha De Lima		Elise Kvalevåg Gjesdal	
		Torstein Straume	

VIGDE

VEREIDE KYRKJE	24.06.2023	BREIM KYRKJE
17.06.2023	Victoria Hurlen Standal og Joakim Skår Ølnes	
Katrine Skrede og Hans Petter Mortveit		05.08.2023
08.07.2023	15.07.2023	Renate Solibakke og Ruben André Kandal
Katrine Viktoria Hole og Luke Baillie	Benedikte Vederhus og Mads Hauge	Ramslien
	05.08.2023	
	Ingvar Myklebust og Jacob Trondsen	
	Trude Myklebust og Anders Vengen Jensen	

GRAVFERD

VEREIDE	04.03.1951	25.05.2023	02.06.2023
Asbjørn Kaarstad	17.01.1951	14.06.2023	23.06.2023
Jon Gimmestad	26.07.1991	24.07.2023	02.08.2023

GIMMESTAD	03.06.1935	13.07.2023	21.07.2023
Per Sande			

BREIM	28.12.1948	02.06.2023	07.06.2023
Solbjørg Edel Raad	15.08.1937	29.07.2023	04.08.2023

Aktivitetar og andre hendingar

3. SEPTEMBER: KICKOFF

Rett etter gudstenesta i Sandane kyrkje kl. 11.00. Presentasjon av aktivitetar for barn og unge.

BABYSONG

For babyar frå ca. 1 md. og til ca. 1 år med følgje. Annankvar torsdag i Sandane kyrkje kl. 11.00 frå 24. august. Matpakkelsnj kl. 12. Vi serverer kaffi og te.

SMÅBARNSTREFF

Samlingsstund, leik og prat. Kl. 17.00–18.00 tysdag 5. september, 3. oktober, 31. oktober, 28. november.

SANDANE BARNEGOSPEL

For barn 4–10 år. Sandane kyrkje kl. 17.00–18.00 i partalsveker. Oppstart: 5. september. Følg med på Facebook-gruppa «Sandane barnegospel» for fortløpende info om øving.

OPE HUS

For ungdomsskuleelevar. Sandane kyrkje måndagar kl. 19.30–21.30. Oppstart: 4. september.

VEREIDE SØNDAGSSKULE

For barn 0–12 år. Bygdehuset Haugtun på Vereide kl. 11.00–12.15. 17. september: Opningsfest. 1. oktober, 29. oktober, 12. november, 26. november, 10. desember.

SANDANE SOUL CHILDREN

For alle mellom 10–16 år som er glade i å synge. Øving kvar torsdag på Sandane bedehus kl. 18.30–20.00. Oppstart: 31. august. Kontakt: Emilie Brunstad, tlf. 406 37 032.

VEREIDE KYRKJEKOR

Øving kvar torsdag i Sandane kyrkje kl. 19.30–21.20. Oppstart: 24. august.

SAMTALE OM SØNDAGENS BIBELTEKST OG SALMESONG

Annankvar måndag kl. 10.00. 28. august, 11. september, 25. september, 9. oktober, 23. oktober osv. Olav Eikenæs og Harald Aske leier dei fleste samlingane.

SORGGRUPPE

Tilbod til alle som har mista nærståande person. Påmeldingsfrist for hausten: 4. september. Meir info på heimesida. Kontakt Ingebjørg diakon: Tlf. 966 18 048.

Følg også med på www.gloppen.kyrkja.no

GLOPPEN KYRKJELEGE FELLESRÅD

Åsavegen 130, 6823 Sandane
57 86 56 16
post@gloppen.kyrkja.no

GLOPPEN SOKN

Leiar i soknerådet: Berit Aasebø Hauge
934 99 289
Kyrkjeterar: Benny Aasen,
950 22 917 / bv-aasen@online.no

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet: Venke Raad Larsen
994 95 860
Kyrkjeterar: Eirik Fraas Johnsen

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Kurt Djupvik
902 06 828 / djupvik.kurt@gmail.com
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland
57 86 98 32 / 975 91 747

Sokneprest i Gloppen sokn

Vidar Bjotveit, 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Sokneprest i Breim og Hyen sokn

Tore Myklebust, 456 01 260
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Kyrkjeverje

Audun Mundal, 911 77 823
audun.mundal@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Administrasjonssekretær

Marianne Bakketun Fjellestad
416 97 084
mbf@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor
Kontortid: tysdag - torsdag 9-15

Kantor

Dorothee Raschwitz
970 99 288
dorothee@gloppen.kyrkja.no

Organist

Janne Øisang Grinaker, 920 25 472
jannegrinaker@hotmail.com

Kyrkjelydspedagog

Simona Fraas Johnsen, 909 64 941
simona.johnsen@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Diakon

Ingebjørg Isane Fure, 966 18 048
ingebjorg.fure@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar

Olav Bjørn Tystad, 977 21 662
olav.tystad@gloppen.kyrkja.no

Vi møtest i kyrkja

Til orientering:

Det kan kome endringar og rettingar til lista. Sjå Firda Tidend og Kyrkja i Gloppen på Facebook for dette.
Vel møtt i ei kyrkje nær deg!

3. september 14. søndag i treeiningstida/ Vingardssøndagen Matt 20,1–16 "Arbeidarane i vingarden"	11:00	Sandane	Gudsteneste med utdeling av 4-årsboka. Liturg Vidar Bjotveit. Organist Janne Øisang Grinaker. Kickoff: Vereide søndagsskule, Sandane søndagsskule, Ope hus, Sandane barnegospel, Sandane Soul Children. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet/trusopplæring.
7. september	16:15	Gloppen omsorgssenter	Gudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz.
8. september	15:00	Vereide	Nær – kyrkjekonsert. Gloppen musikkfestival. Sjå omtale elles i kyrkjebladet, Firda Tidend, heimeside og Facebook.
10. september 15. søndag i treeiningstida Matt 5,38–48 «Elsk fiendane dykkar»	11:00	Vereide	Gudsteneste med nattverd. Liturg Sigurd Vengen. Kantor Dorothee Raschwitz. Kyrkjekoret deltek. Takkoffer til misjonsprosjektet vårt i Kina – Kyrkjeleg undervisning.
10. september 15. søndag i treeiningstida Matt 5,38–48 «Elsk fiendane dykkar»	11:00	Breim	Familiegudsteneste med utdeling av 4-årsboka. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
11. september	10:00	Sandane	Samtale om tekst for søndagen og salmesong. HUGS KYRKJEVALET, bruk røysteretten din!
17. september 16. søndag i treeiningstida Mark 7,31–37 "Jesus sa til den døve: "Effata!""	11:00	Sandane	Generasjonsgudsteneste med bønevandring. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til IKO – Kirkelig pedagogisk senter. Kyrkjekaffi i den nye festsalen etterpå! Brettspel.
	15:30/ 16:00	Breim	Gudsteneste med lovsongsstund. Liturg Tore Myklebust. Lovsongs-gruppa bidreg. Takkoffer.
	11:00	Hyen	Gudsteneste med nattverd. Presentasjon av konfirmantane. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer.
21. september	16:15	Gloppen omsorgssenter	Gudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz.
24. september 17. søndag i treeiningstida Joh 11,17–29 "Jesus vekkjer opp Lasarus"	12:00	Gimmestad	Konfirmantane har vore på Nesholmen på leir og avsluttar med gudsteneste. Simona, Dorothee, Tore, Vidar og konfirmantane deltek. Takkoffer til Nesholmen.
25. september	10:00	Sandane	Samtale om tekst for søndagen og salmesong.
30. september	18:00	Gimmestad	Konsert i samband med konfirmantjubileet. Kantor Dorothee Raschwitz og Margot Meling Nesgård.
1. oktober 18. søndag i treeiningstida Matt 8,14–18 "Jesus lækjer Peter si svigermor"	11:00	Breim	Gudsteneste med hausttakkefest. Liturg Tore Myklebust. Nattverd. Organist Janne Øisang Grinaker.
1. oktober 18. søndag i treeiningstida 1 Kong 17,1–16 "Jesus lækjer Peter si svigermor"	11:00	Vereide	Hausttakkegudsteneste med konfirmantjubileum. Liturg Vidar Bjotveit. Predikant Ingebjørg Isane Fure. Kantor Dorothee Raschwitz. Song av Margot Meling Nesgård. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
7. oktober	18:00	Hyen	Konsert i samband med konfirmantjubileet.

8. oktober 19. søndag i treeiningstida Matt 5,20–26 "Ja, det seier eg dykk"	11:00	Hyen	Gudsteneste med konfirmantjubileum. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	11:00	Sandane	Gudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Kyrkjekoret deltek. Takkoffer til LEVE Landsforeningen for etterlatte ved selvmord.
9. oktober	10:00	Sandane	Samtale om tekst for søndagen og salmesong.
10. oktober	20:00	Vereide	Konsert ved kantor Dorothee Raschwitz og Solfrid Bjørkum.
15. oktober 20. søndag i treeiningstida Joh 11,1–5 "Jesu vener i Betania"	11:00	Vereide	Gudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til Modum Bad.
21. oktober	18:00	Breim	Konsert i samband med konfirmantjubileet.
22. oktober 21. søndag i treeiningstida Matt 22,15–22 "Gjev då keisaren det som hører keisaren til"	11:00	Breim	Gudsteneste med konfirmantjubileum. Liturgar Tore Myklebust og Asbjørn Gjengedal. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet
	11:00	Gimmestad	Generasjonsgudsteneste med bønevandring. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Takkoffer til TV-aksjonen. Kyrkjekaffi.
23. oktober	10:00	Sandane	Samtale om tekst for søndagen og salmesong.
27. oktober	19:00	Vereide	Konsert i samband med folkehøgskulen sitt 100-årsjubileum. Samuel Ljungblahd. Sjå heimeside/facebook for nærmere omtale.
29. oktober Bots- og bededag Luk 13,22–30 "Er det få som blir frelse?"	11:00	Vereide	«Gudsteneste i 100». Vi feirar Nordfjord folkehøgskule sitt 100-årsjubileum. Liturg Vidar Bjotveit. Predikant Kjetil Vestel Haga, generalsekretær i Normisjon. Elevar frå folkehøgskulen deltek. Takkoffer til Nordfjord folkehøgskule. Festen held fram med kyrkjekaffi på skulen.
	16:00	Breim	Gudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Takkoffer.
2. november	16:15	Gloppen omsorgssenter	Gudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz.
5. november Helgemesse Joh 6,37–40 «Den som kjem til meg» Minnedag Matt 5,1–12 «Sæleprisingane»	11:00	Gimmestad	Gudsteneste med nattverd. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Kyrkjekoret deltek. Takkoffer til diakoniarbeidet.
	11:00	Hyen	Minnegudsteneste med nattverd. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Diakon Ingebjørg Isane Fure medverkar og. Vi minnest dei døde i Hyen sokn.
	16:00	Breim	Minnegudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Organist Janne Øisang Grinaker. Diakon Ingebjørg Isane Fure medverkar og. Vi minnest dei døde i Breim sokn.
	16:00	Vereide	Minnegudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Kantor Dorothee Raschwitz. Vi minnest dei døde i Gloppen sokn. Hege Alme deltek med song. Takkoffer til diakoniarbeidet.

Du kan gje di støtte til kyrkjebladet via Vipps. Og no er vi sanneleg blitt så moderne at vi har fått vår eige QR-kode som du kan skanne med mobil-kameraet, om du ikkje vil føre oss opp på #554210.

vipps

Vipps-nummer
554210

Når vi startar eit nytt år, brukar vi å legge ved ein bankgiro. Det har vi gjort i år også. Du kan også betale via nettbank. Betaling er heilt frivillig, men vi blir veldig glade for alt som kjem inn.

DITT BYRÅ I BYGDA

Christina A. og
Arne Jostein Gimmestad
Hege Alme
Telefon 911 29 818

Vi formidlar gravstein,
namnetilføyning og oppussing.

www.sandanegravferd.no ◆ ajg@enivest.no

Hver gang vi møtes, har vi det bra.

Vi e venna før livet

Sånne e gode å ha.

Vassfarge, stensil og stempel, 18 x 21,5 cm. Av Audhild Bogstad

Så finn et krus og slå dæ ned.

Her kan du være den du e.

Her finnes trøst, her finnes tru.

Vi lev i samme drøm som du.

Hver gang vi møtes, har vi det bra.

Vi e venna før livet

Sånne e gode å ha.

Frå songen «Venner» med løyve frå
Halvdan Sivertsen